

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 156

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

2 Μαΐου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 156/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 156/02

Υπόθεση C-12/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας [Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 46β — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 54 — Συντάξεις γήρατος — Κανόνες αντισωρεύσεως — Δικαιούχοι μιας συντάξεως γήρατος υπό το εθνικό σύστημα και μιας συντάξεως δημοσίου υπαλλήλου υπό το σύστημα άλλου κράτους μέλους — Μείωση του ποσού της συντάξεως γήρατος]

2

EL

2016/C 156/03	Υπόθεση C-94/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Κίρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Flight Refund Ltd κατά Deutsche Lufthansa AG [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Άρθρα 17 και 20 — Υποχρεώσεις δικαστηρίου αποφαινόμενου περί του κατά τόπον αρμοδίου να διεξαγάγει την ένδικη διαδικασία δικαστηρίου κατόπιν υποβολής αντιρρήσεων του καθού η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής — Διεθνής δικαιοδοσία του κράτους μέλους προελεύσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Απαίτηση απορρέουσα από δικαίωμα αποζημιώσεως βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 λόγω καθυστερήσεως της πτήσεως]	3
2016/C 156/04	Υπόθεση C-232/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Portmeirion Group UK Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 412/2013 — Κύρος — Εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμεική ύλη καταγωγής Κίνας — Υπό εξέταση προϊόν — Υπό εξέταση προϊόν εν γένει — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	4
2016/C 156/05	Υπόθεση C-235/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Safe Interenvios, SA κατά Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Προδικαστική παραπομπή — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Οδηγία 2005/60/ΕΚ — Μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά)	4
2016/C 156/06	Υπόθεση C-247/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — HeidelbergCement AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]	6
2016/C 156/07	Υπόθεση C-248/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Schwenk Zement KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]	6
2016/C 156/08	Υπόθεση C-267/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Buzzi Unicem SpA κατά Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]	7
2016/C 156/09	Υπόθεση C-268/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Italmobiliare SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]	7
2016/C 156/10	Υπόθεση C-286/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Έννοιες «τροποποίηση» και «συμπλήρωση» — Κανονισμός (ΕΕ) 1316/2013 — Άρθρο 21, παράγραφος 3 — Έκταση της παρεχόμενης προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξουσιοδοτήσεως — Ανάγκη εκδόσεως χωριστής κανονιστικής πράξεως — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 275/2014]	8

2016/C 156/11	Υπόθεση C-431/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαρτίου 2016 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμιστικές ενισχύσεις που χορήγησε ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) κατά τα έτη 2008 και 2009 — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται μη συμβατές με την εσωτερική αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή τους — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων)	9
2016/C 156/12	Υπόθεση C-440/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Μαρτίου 2016 — National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αναίρεση — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Κριτήριο αντλούμενο από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη της Ιρανικής Κυβερνήσεως]	9
2016/C 156/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-443/14 και C-444/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreis Warendorf/Ibrahim Alo (C-443/14) και Amira Osso κατά Region Hannover (C-444/14) (Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, υπογραφή στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 — Άρθρα 23 και 26 — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2011/95/ΕΕ — Κανόνες σχετικοί με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας — Καθεστώς επικουρικής προστασίας — Άρθρο 29 — Κοινωνική προστασία — Προϋποθέσεις προσβάσεως — Άρθρο 33 — Ελεύθερη κυκλοφορία στο εσωτερικό του κράτους μέλους υποδοχής — Έννοια — Περιορισμός — Υποχρέωση διαμονής σε συγκεκριμένο τόπο — Διαφορετική μεταχείριση — Συγκρισιμότητα των καταστάσεων — Ισόρροπος επιμερισμός των δημοσιονομικών επιβαρύνσεων μεταξύ των διοικητικών φορέων — Λόγοι συνδεδεμένοι με τη μεταναστευτική πολιτική και την πολιτική περί κοινωνικής ενσωματώσεως)	10
2016/C 156/14	Υπόθεση C-472/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén κατά Riksåklagaren [Προδικαστική παραπομπή — Καταχώριση, αξιολόγηση και αδειοδότηση των χημικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Έκταση της εναρμονίσεως — Καταχώριση των ουσιών στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά — Άρθρο 5 — Εθνικό μητρώο χημικών προϊόντων — Υποχρέωση κοινοποιήσεως για την καταχώριση — Συμβατότητα προς τον κανονισμό REACH — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Ποσοτικός περιορισμός επί των εισαγωγών]	11
2016/C 156/15	Υπόθεση C-499/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert κατά Belgische Staat (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ερμηνεία — Γενικοί κανόνες — Κανόνας 3, στοιχείο β' — Έννοια των «εμπορευμάτων που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση» — Χωριστές συσκευασίες)	12
2016/C 156/16	Υπόθεση C-26/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 — Παράρτημα I, μέρος Β 2, σημείο VI, D, πέμπτη περίπτωση — Τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών — Εσπεριδοειδή — Κανόνες εμπορίας — Διατάξεις σχετικά με την επισήμανση — Αναφορά των συντηρητικών ή των άλλων χημικών ουσιών που έχουν χρησιμοποιηθεί κατά την επεξεργασία μετά τη συγκομιδή]	12
2016/C 156/17	Υπόθεση C-38/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία αστικών λυμάτων — Δίκτυα αποχέυσης και επεξεργασίας — Απορρίψεις σε ευαίσθητες περιοχές — Μέθοδος παρακολούθησης — Δειγματοληψίες)	13

2016/C 156/18	Υπόθεση C-40/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister Finansów κατά Aspiro SA, πρώην BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α΄ — Απαλλαγή για τις ασφαλίσεις — Έννοια των «ασφαλιστικών» εργασιών και των «συναφών με αυτές παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από τους μεσίτες ασφαλίσεων και τους ασφαλιστικούς πράκτορες» — Υπηρεσίες διακανονισμού των ζημιών οι οποίες παρέχονται στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστή)	13
2016/C 156/19	Υπόθεση C-84/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sonos Europe BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8517, 8518, 8519, 8527 και 8543 — Αυτοτελής συσκευή σχεδιασμένη για να συγκεντρώνει, να δέχεται και να αναπαράγει σε συνεχή ροή ψηφιακά αρχεία ήχου υπό τη μορφή ενισχυμένου ήχου)	14
2016/C 156/20	Υπόθεση C-99/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Liffers κατά Producciones Mandarin SL, Mediaset España Comunicación SA, πρώην Gestevisión Telecinco SA (Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Οδηγία 2004/48/EK — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Οπτικοακουστικό έργο — Προσβολή του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας — Αποζημίωση — Τρόπος υπολογισμού — Κατ' αποκοπήν ποσό — Ηθική βλάβη — Περιλαμβάνεται)	15
2016/C 156/21	Υπόθεση C-112/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kødbranchens Fællesråd, ενεργούσα εξ ονόματος των Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S κατά Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 — Επίσημοι έλεγχοι των ζωοτροφών και των τροφίμων — Τέλη που μπορούν να εισπράττουν τα κράτη μέλη για την κάλυψη των δαπανών από τους επισήμους ελέγχους — Δαπάνες για την επαγγελματική κατάρτιση επισήμων βοηθών)	15
2016/C 156/22	Υπόθεση C-138/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Teva Pharma BV, Teva Pharmaceuticals Europe BV κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA), Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Ορφανά φάρμακα — Κανονισμός (ΕΚ) 141/2000 — Κανονισμός (ΕΚ) 847/2000 — Απόρριψη της αιτήσεως για χορήγηση άδειας κυκλοφορίας της γενόσημης εκδοχής του ορφανού φαρμάκου imatinib mésilate]	16
2016/C 156/23	Υπόθεση C-144/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Customs Support Holland BV (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 2304, 2308 και 2309 — Κατάταξη ενός συμπυκνώματος πρωτεϊνών σόγιας)	17
2016/C 156/24	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-145/15 και C-146/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K. Ruijsseenaars, A. Jansen (C-145/15), J. H. Dees-Erf (C-146/15) κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu [Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 7 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση ματαίωσης ή καθυστέρησης πτήσης για περισσότερες από τρεις ώρες — Άρθρο 16 — Εθνικοί φορείς αρμόδιοι για την εφαρμογή του κανονισμού — Διεθνής δικαιοδοσία — Λήψη μέτρων καταναγκασμού προκειμένου να υποχρεωθεί ο αερομεταφορέας να καταβάλει σε επιβάτη την οφειλόμενη αποζημίωση]	17

2016/C 156/25	Υπόθεση C-161/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abdelhafid Bensada Benallal κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Απόφαση περί ανακλήσεως άδειας διαμονής — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Δικαίωμα ακροάσεως — Διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών — Παραδεκτό των λόγων αναίρεσεως — Λόγος δημοσίας τάξεως)	18
2016/C 156/26	Υπόθεση C-175/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Taser International Inc. κατά SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Συμβάσεις προβλέπουσες την υποχρέωση ρουμανικής επιχειρήσεως να μεταβιβάσει σήματα σε επιχείρηση η οποία έχει την έδρα της σε τρίτο κράτος — Άρνηση — Ρήτρα διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των δικαστηρίων τρίτου κράτους — Παράσταση της εναγομένης ενώπιον των ρουμανικών δικαστηρίων χωρίς να προταθεί ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Εφαρμοστέοι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας]	19
2016/C 156/27	Υπόθεση C-179/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daimler AG κατά Együd Garage Gépárnyújtó és Értékesítő Kft. (Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Καταχωρίσεις οι οποίες αφορούν τρίτο και είναι προσβάσιμες στο διαδίκτυο — Χρήση του σήματος χωρίς σχετική άδεια — Καταχωρίσεις οι οποίες αναρτώνται στο διαδίκτυο εν αγνοία και χωρίς τη συγκατάθεση του εν λόγω τρίτου και διατηρούνται στο διαδίκτυο παρά την αντίθεσή του — Ενέργειες του δικαιούχου του σήματος κατά του εν λόγω τρίτου)	19
2016/C 156/28	Υπόθεση C-252/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Naazneen Investments Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Energy Brands, Inc. [Αίτηση αναφέσεως — Κοινωνικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Κοινωνικό λεκτικό σήμα SMART WATER — Ουσιαστική χρήση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75]	20
2016/C 156/29	Υπόθεση C-695/15 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Shiraz Baig Mirza κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δυνατότητα των κρατών μελών να προωθούν αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα — Άρθρο 18 — Υποχρεώσεις του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας όταν αναλαμβάνει εκ νέου τον αιτούντα — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας)	21
2016/C 156/30	Υπόθεση C-28/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM) κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	21
2016/C 156/31	Υπόθεση C-54/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Venezia (Ιταλία) στις 29 Ιανουαρίου 2016 — Vinyls Italia SpA, σε πτώχευση, κατά Mediterranea di navigazione SpA	22

2016/C 156/32	Υπόθεση C-64/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 5 Φεβρουαρίου 2016 — Associação Sindical dos Juizes Portugueses κατά Tribunal de Contas	23
2016/C 156/33	Υπόθεση C-75/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Verona (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Livio Menini και Maria Antonia Rampanelli κατά Banco Popolare — Società Cooperativa	24
2016/C 156/34	Υπόθεση C-78/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Giovanni Pesce κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento della Protezione Civile κ.λπ.	25
2016/C 156/35	Υπόθεση C-79/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Cesare Serinelli κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ.	26
2016/C 156/36	Υπόθεση C-92/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Fuenlabrada (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — Bankia S.A. κατά Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez y Sheyla-Jeanneth Felix Caiza	27
2016/C 156/37	Υπόθεση C-93/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The Irish Dairy Board Co-operative Limited κατά Tindale & Stanton Ltd España, S.L.	28
2016/C 156/38	Υπόθεση C-97/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — José María Pérez Retamero κατά TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. και Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	29
2016/C 156/39	Υπόθεση C-108/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 24 Φεβρουαρίου 2016 — Openbaar Ministerie κατά Pawel Dworzecki	29
2016/C 156/40	Υπόθεση C-109/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Indėlių ir investicijų draudimas	30
2016/C 156/41	Υπόθεση C-128/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Φεβρουαρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-515/13 και T-719/13, Ισπανία κ.λπ. κατά Επιτροπής	31

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 156/42	Υπόθεση T-501/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Karl-May-Verlag κατά ΓΕΕΑ — Constantin Film Produktion (WINNETOU) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα WINNETOU — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 — Αρχές της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	33
2016/C 156/43	Υπόθεση T-645/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Νέζη κατά ΓΕΕΑ — Etam (E) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος E — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα E — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	33

2016/C 156/44	Υπόθεση T-103/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Frucosa Košice κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Μερική διαγραφή φορολογικής οφειλής κατόπιν πτωχευτικού συμβιβασμού — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Δικαιώματα άμυνας — Δικαιώματα των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Βάρος αποδείξεως)	34
2016/C 156/45	Υπόθεση T-201/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — The Body Shop International κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPA WISDOM) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος SPA WISDOM — Προγενέστερο λεκτικό σήμα Μπενελούξ SPA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35
2016/C 156/46	Υπόθεση T-586/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Xinyi PV Products (Αηhui) Holdings Ltd κατά Επιτροπής [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Ιδιότητα επιχειρήσεως δραστηριοποιούμενης υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Μείζων στρέβλωση προερχόμενη από παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς — Φορολογικά πλεονεκτήματα]	36
2016/C 156/47	Υπόθεση T-785/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — STD Tekstil (MOTORTOWN) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος MOTORTOWN — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα M MOTOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	36
2016/C 156/48	Υπόθεση T-792/14 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Vanhalewyn κατά ΕΥΕΔ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Προσωπικό της ΕΥΕΔ τοποθετημένο σε τρίτη χώρα — Κατάργηση της αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης για το προσωπικό που είναι τοποθετημένο στον Μαυρίκιο — Μη θέσπιση ΓΕΔ του άρθρου 10 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ)	37
2016/C 156/49	Υπόθεση T-817/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Zoofachhandel Zürke κ.λπ. κατά Επιτροπής [Εξωσυμβατική ευθύνη — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα κατά της γρίπης των πτηνών — Απαγόρευση εισαγωγής στην Ένωση αιχμαλωτισθέντων άγριων πτηνών — Κανονισμός (ΕΚ) 318/2007 και εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 139/2013 — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Καθήκον επιμέλειας — Άρθρα 15 έως 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]	38
2016/C 156/50	Υπόθεση T-33/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Grupo Bimbo κατά ΓΕΕΑ (BIMBO) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος BIMBO — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	38
2016/C 156/51	Υπόθεση T-45/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Hydrex κατά Επιτροπής (Σύμβαση επιδοτήσεως για έργο σχετικό με χρηματοδοτικό μέσο για το περιβάλλον — Ένταλμα εισπράξεως — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 299 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σφάλματα εκτιμήσεως — Ανωτέρα βία)	39
2016/C 156/52	Υπόθεση T-78/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Mudhook Marketing κατά ΓΕΕΑ (IPVanish) «Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος IPVanish — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»	40

2016/C 156/53	Υπόθεση T-90/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Schoeller Corporation κατά ΓΕΕΑ — Scope (SCOPE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα SCOPE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]	40
2016/C 156/54	Υπόθεση T-100/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Dextro Energy κατά Επιτροπής [Προστασία των καταναλωτών — Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 — Ισχυρισμοί υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών — Άρνηση εγκρίσεως ορισμένων ισχυρισμών παρά τη θετική γνώμη της EFSA — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	41
2016/C 156/55	Υπόθεση T-363/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Työhönlalmennus Valma κατά ΓΕΕΑ (σχήμα κουτιού συσκευασίας παιχνιδιού που περιέχει ξύλινα τουβλάκια) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα κουτιού συσκευασίας παιχνιδιού που περιέχει ξύλινα τουβλάκια — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009]	42
2016/C 156/56	Υπόθεση T-575/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Λαρούνης Λάρκο κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ιδιωτικοποίηση — Μέτρα στηρίξεως οφειλέτιδος της προσφεύγουσας — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)	42
2016/C 156/57	Υπόθεση T-576/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Λαρούνης Λάρκο κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ιδιωτικοποίηση — Μέτρα στηρίξεως οφειλέτιδος της προσφεύγουσας — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)	43
2016/C 156/58	Υπόθεση T-840/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — International Gaming Projects Ltd κατά ΓΕΕΑ — Sky (Sky BONUS) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπήσεως — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Sky BONUS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα SKY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Περιορισμός των προϊόντων για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απαράδεκτο]	43
2016/C 156/59	Υπόθεση T-94/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Binca Seafoods κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1358/2014 — Μη επέκταση της εφαρμογής του μεταβατικού μέτρου για τα ζώα υδατοκαλλιέργειας, που προβλέπει το άρθρο 95, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο] . . .	44
2016/C 156/60	Υπόθεση T-436/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Consorzio Vivaisti viticoli rugliesi και Negro Daniele κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου Xylella fastidiosa — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Αίτημα προσαρμογής των αιτημάτων της προσφυγής — Απαράδεκτο)	45
2016/C 156/61	Υπόθεση T-437/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου Xylella fastidiosa — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	45

2016/C 156/62	Υπόθεση T-438/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Φόρος εταιριών — Χορήγηση ενισχύσεων από το Βέλγιο στους βελγικούς λιμένες — Έγγραφο της Επιτροπής το οποίο ενημερώνει το κράτος μέλος για προκαταρκτικό έλεγχο των ενισχύσεων αυτών ως ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά και για πιθανή λήψη κατάλληλων μέτρων — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)	46
2016/C 156/63	Υπόθεση T-439/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Amrita κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου <i>Xylella fastidiosa</i> — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	47
2016/C 156/64	Υπόθεση T-490/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2016 — SGP Rechtsanwälte κατά ΓΕΕΑ — StoryDOCKS (tolino) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)	47
2016/C 156/65	Υπόθεση T-87/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Eurofast κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Επιδοτήσεις — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Επιστολές με τις οποίες ζητείται η επιστροφή μέρους των χορηγηθεισών επιδοτήσεων — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξη συμψηφισμού — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	48
2016/C 156/66	Υπόθεση T-4/16: Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2016 — Rabbit κατά EUIPO — DMG Media (rabbit)	49
2016/C 156/67	Υπόθεση T-63/16: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2016 — E-Control κατά ACER	49
2016/C 156/68	Υπόθεση T-81/16: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Pirelli Tyre κατά EUIPO (δύο καμπύλες ρίγες στο πλαϊνό τμήμα ελαστικού)	51
2016/C 156/69	Υπόθεση T-90/16: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2016 — Murphy κατά EUIPO — Nike Innovate (όργανα μετρήσεως, εργαλεία και συσκευές)	51
2016/C 156/70	Υπόθεση T-95/16: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2016 — Aydin κατά EUIPO — Kaporal France (ROYAL & CAPORAL)	52
2016/C 156/71	Υπόθεση T-96/16: Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2016 — Solenis Technologies κατά EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.)	53
2016/C 156/72	Υπόθεση T-103/16: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2016 — Aldi Einkauf κατά EUIPO — Weetabix (Alpenschmaus)	53
2016/C 156/73	Υπόθεση T-692/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2016 — SABCO κατά INEA	54
2016/C 156/74	Υπόθεση T-275/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2016 — Hmicho κατά Συμβουλίου	54
2016/C 156/75	Υπόθεση T-569/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 2016 — Fondazione Casamica κατά Επιτροπής και EASME	54

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 156/76	Υπόθεση F-2/15: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Pasqualetti κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος που προσελήφθη από την ΕΥΕΔ — Αποζημίωση πρώτης εγκαταστάσεως — Ημερήσια αποζημίωση — Τόπος καταγωγής — Τόπος προελεύσεως — Αλλαγή κατοικίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Πλήρης δικαιοδοσία)	55
2016/C 156/77	Υπόθεση F-23/15: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2016 — Kerstens κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Υποχρεώσεις — Πράξεις αντίθετες προς το κύρος της δημόσιας διοικήσεως — Διάδοση υβριστικών σχολίων σχετικά με άλλον υπάλληλο — Άρθρο 12 του ΚΥΚ — Πειθαρχική διαδικασία — Έρευνα υπό τη μορφή επισκοπήσεως των πραγματικών περιστατικών — Επίπληξη — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Διαδικαστική παρατυπία — Συνέπειες της παρατυπίας)	55
2016/C 156/78	Υπόθεση F-109/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 17ης Μαρτίου 2016 — GZ κατά Κοινοβουλίου	56

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 156/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 145 της 25.4.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 136 της 18.4.2016

EE C 118 της 4.4.2016

EE C 111 της 29.3.2016

EE C 106 της 21.3.2016

EE C 98 της 14.3.2016

EE C 90 της 7.3.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-12/14) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 46β — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 54 — Συντάξεις γήρατος — Κανόνες αντισωρεύσεως — Δικαιούχοι μιας συντάξεως γήρατος υπό το εθνικό σύστημα και μιας συντάξεως δημοσίου υπαλλήλου υπό το σύστημα άλλου κράτους μέλους — Μείωση του ποσού της συντάξεως γήρατος]

(2016/C 156/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και D. Martin)

Καθή: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωποι: A. Buħaġiar και P. Grech)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: C. Pesendorfer και G. Hesse), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: J. Beeko, S. Behzadi-Spencer και V. Kaye, επικουρούμενες από τον T. de la Mare)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Αυστρίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 159 της 26.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Flight Refund Ltd κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-94/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Άρθρα 17 και 20 — Υποχρεώσεις δικαστηρίου αποφαινόμενου περί του κατά τόπον αρμόδιου να διεξαγάγει την ένδικη διαδικασία δικαστηρίου κατόπιν υποβολής αντιρρήσεων του καθού η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής — Διεθνής δικαιοδοσία του κράτους μέλους προελεύσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Απαίτηση απορρέουσα από δικαίωμα αποζημιώσεως βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 λόγω καθυστέρησης της πτήσεως]

(2016/C 156/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Flight Refund Ltd

κατά

Deutsche Lufthansa AG

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα δικαστήριο επιλαμβάνεται διαδικασίας, όπως αυτή της κύριας δίκης, σχετικής με τον προσδιορισμό του κατά τόπον αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και εξετάζει, υπό τις εν λόγω περιστάσεις, τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους αυτού να διεξαγάγουν την ένδικη διαδικασία σχετικά με την απαίτηση βάσει της οποίας εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, κατά της οποίας ο καθού υπέβαλε αντιρρήσεις εντός της προβλεπόμενης προς τούτο προθεσμίας:

— δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, δεν παρέχει στοιχεία σχετικά με τις εξουσίες και τις υποχρεώσεις του δικαστηρίου αυτού, τα εν λόγω δικονομικά ζητήματα εξακολουθούν να διέπονται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 του κανονισμού αυτού, από το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους·

— ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, επιβάλλει το ζήτημα της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους προελεύσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής να κριθεί κατ' εφαρμογή των κανόνων διαδικασίας που διασφαλίζουν την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κανονισμού αυτού καθώς και τα δικαιώματα άμυνας, τόσο όταν πρόκειται να αποφανθεί επί της υποθέσεως αυτής το αιτούν δικαστήριο όσο και αν πρόκειται για δικαστήριο που προσδιορίζεται από το αιτούν δικαστήριο ως το δικαστήριο που είναι καθ' ύλη και κατά τόπον αρμόδιο να επιληφθεί μιας απαιτήσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, σύμφωνα με την τακτική διαδικασία ενώπιον των αστικών δικαστηρίων·

— στην περίπτωση που δικαστήριο, όπως το αιτούν δικαστήριο, αποφαινεται επί της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους προελεύσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και δέχεται την ύπαρξη μιας τέτοιας δικαιοδοσίας βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στον κανονισμό 44/2001, ο εν λόγω κανονισμός και ο κανονισμός 1896/2006 υποχρεώνουν το δικαστήριο αυτό να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο υπό την έννοια ότι αυτό του παρέχει τη δυνατότητα να καθορίσει ή να προσδιορίσει το δικαστήριο που είναι καθ' ύλη και κατά τόπον αρμόδιο για την εκδίκαση της διαφοράς, και,

— στην περίπτωση που δικαστήριο, όπως το αιτούν δικαστήριο, δεχθεί ότι δεν υφίσταται διεθνής δικαιοδοσία, το δικαστήριο αυτό δεν υποχρεούται να επανεξετάσει αυτεπαγγέλτως, κατ' αναλογία με το άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006, την εν λόγω διαταγή πληρωμής.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Portmeirion Group UK Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-232/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 412/2013 — Κύρος — Εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Κίνας — Υπό εξέταση προϊόν — Υπό εξέταση προϊόν εν γένει — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2016/C 156/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Portmeirion Group UK Ltd

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 412/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές επιτραπέζιων σκευών από κεραμευτική ύλη καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

(¹) EE C 235 της 21.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Safe Interenvios, SA κατά Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Υπόθεση C-235/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Οδηγία 2005/60/ΕΚ — Μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά]

(2016/C 156/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Safe Interenvios, SA

κατά

Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 5, 7, 11, παράγραφος 1, και 13 της οδηγίας 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/78/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, αφενός, επιτρέπει την εφαρμογή μέτρων συνήθους δέουσας επιμέλειας ως προς πελάτες οι οποίοι συνίστανται σε χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που τελούν υπό εποπτεία όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με τα μέτρα δέουσας επιμέλειας οσάκις υπάρχει υπόνοια νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας κατά την έννοια του άρθρου 7, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, και, αφετέρου, επιβάλλει στα ιδρύματα, στους οργανισμούς και στα πρόσωπα που υπόκεινται στην εν λόγω οδηγία να εφαρμόζουν, βάσει δικής τους αξιολογήσεως του κινδύνου, αυξημένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη στις περιπτώσεις οι οποίες, εκ φύσεως, ενδέχεται να ενέχουν υψηλότερο κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, όπως είναι η μεταφορά κεφαλαίων.

Επιπλέον, ακόμη και όταν δεν υπάρχει τέτοια υπόνοια ή τέτοιος κίνδυνος, το άρθρο 5 της οδηγίας 2005/60, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/78, επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ αυστηρότερες διατάξεις, εφόσον οι διατάξεις αυτές αποσκοπύν στην ενίσχυση της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας.

- 2) Η οδηγία 2005/60, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/78, έχει την έννοια ότι τα ιδρύματα, οι οργανισμοί και τα πρόσωπα που υπόκεινται στην οδηγία αυτή δεν μπορούν να θίξουν το καθήκον εποπτείας των ιδρυμάτων πληρωμών με το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 21 της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK καθώς και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/111, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, είναι επιφορτισμένες οι αρμόδιες αρχές και δεν μπορούν να υποκαθιστούν τις εν λόγω αρχές. Η οδηγία 2005/60, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/78, έχει την έννοια ότι, καίτοι πιστωτικό ίδρυμα μπορεί, στο πλαίσιο της υποχρέωσης εποπτείας που υπέχει έναντι των πελατών του, να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα δέουσας επιμέλειας που εφαρμόζονται από ίδρυμα πληρωμών έναντι των δικών του πελατών, όλα τα μέτρα δέουσας επιμέλειας που λαμβάνει πρέπει να προσαρμόζονται στον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας.
- 3) Τα άρθρα 5 και 13 της οδηγίας 2005/60, όπως τροποποιήθηκαν με την οδηγία 2010/78, έχουν την έννοια ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία θεσπίστηκε κατ' εφαρμογήν είτε του περιθωρίου εκτιμήσεως που το άρθρο 13 της οδηγίας αυτής καταλείπει στα κράτη μέλη είτε της αρμοδιότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να είναι συμβατή προς το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως δε προς τις θεμελιώδεις ελευθερίες τις οποίες εγγυώνται οι Συνθήκες. Καίτοι η ως άνω εθνική κανονιστική ρύθμιση που αποσκοπεί στην καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας επιδιώκει θεμιτό σκοπό δυνάμει να δικαιολογήσει περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών και μολονότι το γεγονός ότι προϋποθέτει ότι οι μεταφορές κεφαλαίων από ίδρυμα υποκείμενο στην εν λόγω οδηγία σε κράτη άλλα πλην αυτού στο οποίο είναι εγκατεστημένο ενέχουν πάντοτε υψηλότερο κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδοτήσεως της τρομοκρατίας μπορεί να διασφαλίσει την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, εντούτοις η εν λόγω εθνική κανονιστική ρύθμιση βγαίνει πέραν του αναγκαίου προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού μέτρου, στον βαθμό που το τεκμήριο που προβλέπει εφαρμόζεται σε κάθε μεταφορά κεφαλαίων, χωρίς να προβλέπεται η δυνατότητα της αντικρούσεώς του για μεταφορές κεφαλαίων που δεν ενέχουν αντικειμενικώς τέτοιο κίνδυνο.

(¹) EE C 235 της 21.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — HeidelbergCement AG κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-247/14 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» —
Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με
την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]

(2016/C 156/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: HeidelbergCement AG (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz και P. Pichler, Rechtsanwälte)

Έτερος διάδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, L. Malferrari και R. Sauer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Μαρτίου 2014, HeidelbergCement κατά Επιτροπής (T-302/11, EU:T:2014:128).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 2361 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων, εκτός των δικών της, και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η HeidelbergCement AG τόσο στο πλαίσιο της υποθέσεως T-302/11 όσο και κατ' αναίρεση.

⁽¹⁾ EE C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Schwenk Zement KG κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-248/14 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» —
Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με
την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]

(2016/C 156/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Schwenk Zement KG (εκπρόσωποι: M. Raible και S. Merz, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, L. Malferrari και R. Sauer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Μαρτίου 2014, Schwenk Zement κατά Επιτροπής (T-306/11, EU:T:2014:123).

- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 2367 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων, εκτός των δικών της, και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η Schwenk Zement KG τόσο στο πλαίσιο της υποθέσεως T-306/11 όσο και κατ' αναίρεση

(¹) EE C 223 της 14.7.2014.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Buzzzi Unicem SpA κατά Επιτροπής
(Υπόθεση C-267/14 P) (¹)**

[Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]

(2016/C 156/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Buzzzi Unicem SpA (εκπρόσωποι: C. Osti, A. Prastaro και A. Sodano, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Cappelletti και I. Malferrari, M. Merola, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Μαρτίου 2014, Buzzzi Unicem κατά Επιτροπής (T-297/11, EU:T:2014:122).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 2356 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων, εκτός των δικών της, και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η Buzzzi Unicem SpA τόσο στο πλαίσιο της υποθέσεως T-297/11 όσο και κατ' αναίρεση.

(¹) EE C 282 της 25.8.2014.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Italmobiliare SpA κατά Ευρωπαϊκής
Επιτροπής**

(Υπόθεση C-268/14 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Αγορά του «τσιμέντου και των συναφών προϊόντων» — Διοικητική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Απόφαση με την οποία ζητούνται πληροφορίες — Αιτιολογία — Ακρίβεια]

(2016/C 156/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Italmobiliare SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. Moretti και L. Nascimbene, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Έ. Gippini Fournier και L. Malferrari, καθώς και M. Malaguti, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Μαρτίου 2014, *Italmobiliare* κατά Επιτροπής (T-305/11, EU:T:2014:126).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 2364 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (υπόθεση COMP/39520 — Τσιμέντο και συναφή προϊόντα).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων, εκτός των δικών της, και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η *Italmobiliare SpA* τόσο στο πλαίσιο της υποθέσεως T-305/11 όσο και κατ' αναίρεση.

(¹) EE C 282 της 25.8.2014.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-286/14) (¹)**

**[Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Έννοιες «τροποποίηση» και «συμπλήρωση» —
Κανονισμός (ΕΕ) 1316/2013 — Άρθρο 21, παράγραφος 3 — Έκταση της παρεχόμενης προς την
Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξουσιοδότησεως — Ανάγκη εκδόσεως χωριστής κανονιστικής πράξεως — Κατ'
εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 275/2014]**

(2016/C 156/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. G. Knudsen, A. Τρουπιώτης και M. Menegatti)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Martenczuk, M. Κωνσταντινίδης και J. Hottiaux)

Παρεμβαίνουν υπέρ του προσφεύγοντος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Michoel και Z. Kurčová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 275/2014 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη σύσταση της διευκολύνσεως «Συνδέοντας την Ευρώπη».
- 2) Διατηρεί τα αποτελέσματα του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 275/2014 έως τη θέση σε ισχύ, εντός εύλογης προθεσμίας, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, νέας πράξεως που θα εκδοθεί προς αντικατάστασή του.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαρτίου 2016 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-431/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμιστικές ενισχύσεις που χορήγησε ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) κατά τα έτη 2008 και 2009 — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται μη συμβατές με την εσωτερική αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή τους — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ — Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων)

(2016/C 156/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι.-Κ. Χαλκιάς και Α.-Ε. Βασιλοπούλου)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ, R. Sauer και Δ. Τριανταφύλλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 395 της 10.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Μαρτίου 2016 — National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-440/14 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Κριτήριο αντλούμενο από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη της Ιρανικής Κυβερνήσεως]

(2016/C 156/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: National Iranian Oil Company (εκπρόσωπος: J.-M. Thouvenin, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και V. Piessevaux), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Aresu, D. Gauci και L. Gussetti).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη National Iranian Oil Company, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreis Warendorf/Ibrahim Alo (C-443/14) και Amira Osso κατά Region Hannover (C-444/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-443/14 και C-444/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, υπογραφείσα στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 — Άρθρα 23 και 26 — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2011/95/ΕΕ — Κανόνες σχετικοί με το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας — Καθεστώς επικουρικής προστασίας — Άρθρο 29 — Κοινωνική προστασία — Προϋποθέσεις προσβάσεως — Άρθρο 33 — Ελεύθερη κυκλοφορία στο εσωτερικό του κράτους μέλους υποδοχής — Έννοια — Περιορισμός — Υποχρέωση διαμονής σε συγκεκριμένο τόπο — Διαφορετική μεταχείριση — Συγκρισσιμότητα των καταστάσεων — Ισόρροπος επιμερισμός των δημοσιονομικών επιβαρύνσεων μεταξύ των διοικητικών φορέων — Λόγοι συνδεδεμένοι με τη μεταναστευτική πολιτική και την πολιτική περί κοινωνικής ενσωματώσεως)

(2016/C 156/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kreis Warendorf (C-443/14), Amira Osso (C-444/14)

κατά

Ibrahim Alo (C-443/14, Region Hannover (C-444/14)

παρισταμένου του: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (C-443/14 και C-444/14)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 33 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13 Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, έχει την έννοια ότι όρος περί του τόπου διαμονής επιβληθείς σε δικαιούχο του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, όπως αυτοί των κυρίων δικών, συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας που εγγυάται το άρθρο αυτό, ακόμα και όταν το εν λόγω μέτρο δεν απαγορεύει στον ως άνω δικαιούχο να μετακινείται ελεύθερα στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε την προαναφερθείσα προστασία και να διαμένει προσωρινώς στο έδαφος αυτό εκτός του τόπου που καθορίζεται με τον όρο περί του τόπου διαμονής.
- 2) Τα άρθρα 29 και 33 της οδηγίας 2011/95 έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν την επιβολή όρου περί του τόπου διαμονής, όπως αυτοί των κυρίων δικών, σε δικαιούχο του καθεστώτος επικουρικής προστασίας που λαμβάνει ορισμένες ειδικές κοινωνικές παροχές, προκειμένου να γίνεται κατάλληλος επιμερισμός της επιβαρύνσεως που απορρέει από την καταβολή των ως άνω παροχών μεταξύ των διαφόρων αρμόδιων συναφώς φορέων, όταν η εφαρμοστέα εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν προβλέπει την επιβολή του μέτρου αυτού στους πρόσφυγες, στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στο οικείο κράτος μέλος για άλλους λόγους εκτός από λόγους αναγόμενους στο διεθνές δίκαιο ή για λόγους ανθρωπιστικούς ή πολιτικούς και στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους που λαμβάνουν τις παροχές αυτές.
- 3) Το άρθρο 33 της οδηγίας 2011/95 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την επιβολή όρου περί του τόπου διαμονής, όπως αυτοί των κυρίων δικών, σε δικαιούχο του καθεστώτος επικουρικής προστασίας που λαμβάνει ορισμένες ειδικές κοινωνικές παροχές, προς τον σκοπό διευκόλυνσεως της εντάξεως των υπηκόων τρίτων χωρών στο κράτος μέλος το οποίο χορήγησε την προστασία αυτή, όταν η εφαρμοστέα εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν προβλέπει την επιβολή του ως άνω μέτρου στους διαμένοντες νομίμως στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους για άλλους λόγους εκτός από λόγους αναγόμενους στο διεθνές δίκαιο ή για λόγους ανθρωπιστικούς ή πολιτικούς υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι λαμβάνουν τις εν λόγω παροχές, αν οι δικαιούχοι του καθεστώτος επικουρικής προστασίας δεν περιέρχονται σε αντικειμενικώς συγκρίσιμη κατάσταση, όσον αφορά τον σκοπό αυτό, με την κατάσταση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους για άλλους λόγους εκτός από λόγους αναγόμενους στο διεθνές δίκαιο ή για λόγους ανθρωπιστικούς ή πολιτικούς, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 439 της 8.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén κατά Riksåklagaren

(Υπόθεση C-472/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Καταχώριση, αξιολόγηση και αδειοδότηση των χημικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Έκταση της εναρμονίσεως — Καταχώριση των ουσιών στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά — Άρθρο 5 — Εθνικό μητρώο χημικών προϊόντων — Υποχρέωση κοινοποιήσεως για την καταχώριση — Συμβατότητα προς τον κανονισμό REACH — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ — Ποσοτικός περιορισμός επί των εισαγωγών]

(2016/C 156/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén

κατά

Riksåklagaren

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 552/2009 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τους εισαγωγείς χημικών προϊόντων να καταχωρίζουν τα προϊόντα αυτά στην αρμόδια εθνική αρχή, ενώ οι εισαγωγείς αυτοί υπέχουν ήδη υποχρέωση καταχωρίσεως των ίδιων αυτών προϊόντων κατ' εφαρμογή του κανονισμού αυτού στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων, υπό τον όρο ότι η καταχώριση αυτή δεν συνιστά προϋπόθεση για τη διάθεση στην αγορά των εν λόγω προϊόντων, ότι αφορά πληροφορίες διαφορετικές από εκείνες που απαιτεί ο κανονισμός αυτός και ότι συμβάλλει στην επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει ο εν λόγω κανονισμός, ειδικότερα των σκοπών διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών αυτών στην εσωτερική αγορά, ιδίως με την εφαρμογή ενός συστήματος ελέγχων της ασφαλούς διαχειρίσεως των προϊόντων αυτών εντός του οικείου κράτους μέλους και με την αξιολόγηση της διαχειρίσεως αυτής, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην υποχρέωση κοινοποιήσεως και καταχωρίσεως των χημικών προϊόντων, όπως αυτή προβλέπεται στην επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική κανονιστική ρύθμιση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-499/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ερμηνεία — Γενικοί κανόνες — Κανόνας 3, στοιχείο β' — Έννοια των «εμπορευμάτων που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση» — Χωριστές συσκευασίες)

(2016/C 156/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

Ο κανόνας 3, στοιχείο β', των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας κατά την έννοια του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι εμπορεύματα, όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, τα οποία παρουσιάζονται κατά τον εκτελωνισμό σε χωριστές συσκευασίες και συσκευάζονται μαζί για πρώτη φορά μετά τον εκτελωνισμό τους, μπορούν εντούτοις να θεωρηθούν ως «εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση», κατά την έννοια του κανόνα αυτού, και συνεπώς να υπαχθούν στην ίδια μία και μόνη δασμολογική κλάση, εάν αποδεικνύεται, λαμβανομένων υπόψη άλλων αντικειμενικών παραγόντων, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, ότι τα εμπορεύματα αυτά συνιστούν ένα όλον και προορίζονται για πώληση στο λιανικό εμπόριο ως ένα όλον.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-26/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 — Παράρτημα I, μέρος Β 2, σημείο VI, D, πέμπτη περίπτωση — Τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών — Εσπεριδοειδή — Κανόνες εμπορίας — Διατάξεις σχετικά με την επισήμανση — Αναφορά των συντηρητικών ή των άλλων χημικών ουσιών που έχουν χρησιμοποιηθεί κατά την επεξεργασία μετά τη συγκομιδή]

(2016/C 156/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima, I. Galindo Martín και K. Skelly)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-38/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία αστικών λυμάτων — Δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας — Απορρίψεις σε ευαίσθητες περιοχές — Μέθοδος παρακολούθησης — Δειγματοληψίες)

(2016/C 156/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Sanfrutos Cano, E. Manhaeve και D. Loma-Osorio Lerena)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Gavela Lloris)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη διασφαλίζοντας την κατάλληλη επεξεργασία των αστικών λυμάτων τα οποία απορρίπτονται σε ευαίσθητες ζώνες και προέρχονται από ορισμένους οικισμούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αφενός, από το άρθρο 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, όσον αφορά τον οικισμό Pontevedra-Marín-Poio-Bueu, και, αφετέρου, από το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3, της εν λόγω οδηγίας, όσον αφορά τους οικισμούς Berga, de Figueres, El Terri (Banyoles) και Pontevedra-Marín-Poio-Bueu.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Naczelný Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Minister Finansów κατά Aspiro SA, πρώην BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.

(Υπόθεση C-40/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Απαλλαγή για τις ασφαλίσεις — Έννοια των «ασφαλιστικών» εργασιών και των «συναφών με αυτές παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από τους μεσίτες ασφαλίσεων και τους ασφαλιστικούς πράκτορες» — Υπηρεσίες διακανονισμού των ζημιών οι οποίες παρέχονται στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστή)

(2016/C 156/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelný Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister Finansów

κατά

Aspiro SA, πρώην BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι υπηρεσίες διακανονισμού ζημιών, όπως οι επίδικες στην κύρια δίκη, οι οποίες παρέχονται από τρίτο στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστικής επιχειρήσεως δεν καλύπτονται από την προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον φόρο.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sonos Europe BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-84/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8517, 8518, 8519, 8527 και 8543 — Αυτοτελής συσκευή σχεδιασμένη για να συγκεντρώνει, να δέχεται και να αναπαράγει σε συνεχή ροή ψηφιακά αρχεία ήχου υπό τη μορφή ενισχυμένου ήχου)

(2016/C 156/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sonos Europe BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικώς με τους κανονισμούς (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000, και (ΕΚ) 948/2009 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι αυτοτελής συσκευή σχεδιασμένη για να συγκεντρώνει, να δέχεται και να αναπαράγει σε συνεχή ροή ψηφιακά αρχεία ήχου υπό τη μορφή ενισχυμένου ήχου, όπως αυτό της κύριας δίκης, πρέπει, υπό την επιφύλαξη της εκτιμήσεως του αιτούντος δικαστηρίου επί του συνόλου των πραγματικών στοιχείων που διαθέτει, να καταταγεί στην κλάση 8519 της ονοματολογίας αυτής.

(¹) EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Liffers κατά Producciones Mandarina SL, Mediaset España Comunicación SA, πρώην Gestevisión Telecinco SA

(Υπόθεση C-99/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Οδηγία 2004/48/EK — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Οπτικοακουστικό έργο — Προσβολή του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας — Αποζημίωση — Τρόπος υπολογισμού — Κατ' αποκοπήν ποσό — Ηθική βλάβη — Περιλαμβάνεται)

(2016/C 156/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christian Liffers

κατά

Producciones Mandarina SL, Mediaset España Comunicación SA, πρώην Gestevisión Telecinco SA

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει την έννοια ότι επιτρέπει στον ζημιωθέντα λόγω προσβολής του δικαιώματός του διανοητικής ιδιοκτησίας, ο οποίος ζητεί αποζημίωση προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του, υπολογιζόμενη, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', της παραγράφου 1, του άρθρου αυτού, βάσει του ποσού των δικαιωμάτων ή των αμοιβών που θα του οφείλονταν αν ο παραβάτης του είχε ζητήσει την άδεια για να χρησιμοποιήσει το επίμαχο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, να ζητήσει, επιπλέον, χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη του, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του εν λόγω άρθρου.

⁽¹⁾ EE C 171 της 26.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kødbranchens Fællesråd, ενεργούσα εξ ονόματος των Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S κατά Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen

(Υπόθεση C-112/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΚ) 882/2004 — Κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 — Επίσημοι έλεγχοι των ζωοτροφών και των τροφίμων — Τέλη που μπορούν να εισπράττουν τα κράτη μέλη για την κάλυψη των δαπανών από τους επισήμους ελέγχους — Δαπάνες για την επαγγελματική κατάρτιση επισήμων βοηθών)

(2016/C 156/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kødbranchens Fællesråd, ενεργούσα εξ ονόματος των Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S

κατά

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevarestyrelsen

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', καθώς και το παράρτημα VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη, όταν καθορίζουν το ποσό των τελών που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις του τομέα των τροφίμων, να περιλαμβάνουν στο ποσό αυτό τις δαπάνες που αφορούν τη βασική υποχρεωτική επαγγελματική κατάρτιση των επίσημων βοηθών.

(¹) EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 — Teva Pharma BV, Teva Pharmaceuticals Europe BV κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA), Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-138/15 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ορφανά φάρμακα — Κανονισμός (ΕΚ) 141/2000 — Κανονισμός (ΕΚ) 847/2000 — Απόρριψη της αιτήσεως για χορήγηση άδειας κυκλοφορίας της γενόσημης εκδοχής του ορφανού φαρμάκου *imatinib mésilate*]

(2016/C 156/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Teva Pharma BV, Teva Pharmaceuticals Europe BV (εκπρόσωποι: K. Bacon, QC, E. Mackenzie, barristers, G. Morgan, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) (εκπρόσωποι: N. Rampil Olmedo, M. Tovar Gomis, S. Marino και T. Jabłoński), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Sipos και M. Šimerdová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Teva Pharma BV και Teva Pharmaceuticals Europe BV στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων, πέραν των δικών της, και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 190 της 8.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Customs Support Holland BV

(Υπόθεση C-144/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 2304, 2308 και 2309 — Κατάταξη ενός συμπυκνώματος πρωτεϊνών σόγιας)

(2016/C 156/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Customs Support Holland BV

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 948/2009 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι ένα συμπύκνωμα πρωτεϊνών σόγιας, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, εμπίπτει στην κλάση 2309 της ονοματολογίας αυτής.

⁽¹⁾ EE C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K. Ruijsseenaars, A. Jansen (C-145/15), J. H. Dees-Erf (C-146/15) κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-145/15 και C-146/15) ⁽¹⁾

[Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 7 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση ματαιώσης ή καθυστέρησης πτήσης για περισσότερες από τρεις ώρες — Άρθρο 16 — Εθνικοί φορείς αρμόδιοι για την εφαρμογή του κανονισμού — Διεθνής δικαιοδοσία — Λήψη μέτρων καταναγκασμού προκειμένου να υποχρεωθεί ο αερομεταφορέας να καταβάλει σε επιβάτη την οφειλόμενη αποζημίωση]

(2016/C 156/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K. Ruijsseenaars, A. Jansen (C-145/15), J. H. Dees-Erf (C-146/15)

κατά

Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

παρισταμένων των:

Royal Air Maroc SA (C-145/15), Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (C-146/15)

Διατακτικό

Το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία ο φορέας που ορίζεται από κάθε κράτος μέλος κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου επιλαμβάνεται ατομικής καταγγελίας επιβάτη κατόπιν άρνησης αερομεταφορέα να καταβάλει στον τελευταίο την προβλεπόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού αποζημίωση, ο φορέας αυτός δεν οφείλει να επιβάλει μέτρα καταναγκασμού στον οικείο αερομεταφορέα προκειμένου να τον υποχρεώσει να καταβάλει την αποζημίωση αυτή.

(¹) ΕΕ C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abdelhafid Bensada Benallal κατά État belge

(Υπόθεση C-161/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Απόφαση περί ανακλήσεως άδειας διαμονής — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Δικαίωμα ακροάσεως — Διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών — Παραδεκτό των λόγων αναιρέσεως — Λόγος δημοσίας τάξεως)

(2016/C 156/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abdelhafid Bensada Benallal

κατά

État belge

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι, όταν, κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ο αντλούμενος από παράβαση του εσωτερικού δικαίου λόγος που προβάλλεται για πρώτη φορά ενώπιον αναιρετικού δικαστηρίου είναι παραδεκτός μόνον εφόσον συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως, πρέπει ομοίως να κρίνεται παραδεκτός ο προβαλλόμενος για πρώτη φορά ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου λόγος που αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως όπως αυτό κατοχυρώνεται στο δίκαιο της Ένωσης, εφόσον το εν λόγω δικαίωμα, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο εσωτερικό δίκαιο, πληροί τους απαιτούμενους από το εσωτερικό δίκαιο όρους ώστε να χαρακτηριστεί λόγος δημοσίας τάξεως, κάτι που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει.

(¹) ΕΕ C 190 της 8.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Taser International Inc.* κατά *SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu*

(Υπόθεση C-175/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Συμβάσεις προβλέπουσες την υποχρέωση ρουμανικής επιχείρησης να μεταβιβάσει σήματα σε επιχείρηση η οποία έχει την έδρα της σε τρίτο κράτος — Άρνηση — Ρήτρα διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των δικαστηρίων τρίτου κράτους — Παράσταση της εναγομένης ενώπιον των ρουμανικών δικαστηρίων χωρίς να προταθεί ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Εφαρμοστέοι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας]

(2016/C 156/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Taser International Inc.

κατά

SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 23, παράγραφος 5 και 24 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαφοράς απορρέουσας από τη μη εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης, στο πλαίσιο της οποίας ο εναγόμενος των εν λόγω δικαστηρίων δύναται να απορρέει από το άρθρο 24 του κανονισμού αυτού εφόσον ο εναγόμενος δεν αμφισβητεί τη δικαιοδοσία τους, καίτοι η μεταξύ των διαδίκων σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρα διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των δικαστηρίων τρίτου κράτους.
- 2) Το άρθρο 24 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται, στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ συμβαλλομένων οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση περιέχουσα ρήτρα διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ δικαστηρίων τρίτου κράτους, στο να κρίνει αυτεπαγγέλτως δικαστήριο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο εναγόμενος έχει την έδρα του και ενώπιον του οποίου ασκήθηκε αγωγή, ότι δεν έχει δικαιοδοσία, καίτοι ο ίδιος ο εναγόμενος δεν αμφισβητεί την δικαιοδοσία του εν λόγω δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 236 της 20.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του *Fővárosi Törvényszék* (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Daimler AG* κατά *Egyűd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.*

(Υπόθεση C-179/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Καταχωρίσεις οι οποίες αφορούν τρίτο και είναι προσβάσιμες στο διαδίκτυο — Χρήση του σήματος χωρίς σχετική άδεια — Καταχωρίσεις οι οποίες αναρτώνται στο διαδίκτυο εν αγνοία και χωρίς τη συγκατάθεση του εν λόγω τρίτου και διατηρούνται στο διαδίκτυο παρά την αντίθεσή του — Ενέργειες του δικαιούχου του σήματος κατά του εν λόγω τρίτου]

(2016/C 156/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Daimler AG

κατά

Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι τρίτος, στον οποίο γίνεται αναφορά σε καταχώριση σε δικτυακό τόπο η οποία περιέχει σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με σήμα κατά τρόπον ώστε να δημιουργείται η εντύπωση ότι μεταξύ του εν λόγω τρίτου και του δικαιούχου του σήματος υφίσταται εμπορική σχέση, δεν προβαίνει σε χρήση του σημείου δυναμένη να απαγορευθεί βάσει της διατάξεως αυτής από τον δικαιούχο του σήματος, οσάκις η εν λόγω καταχώριση δεν αναρτήθηκε από τον εν λόγω τρίτο ή για λογαριασμό του ή, στην περίπτωση που η καταχώριση αυτή αναρτήθηκε από τον εν λόγω τρίτο ή για λογαριασμό του με τη συγκατάθεση του δικαιούχου, οσάκις ο εν λόγω τρίτος ρητώς απαίτησε από τον διαχειριστή του οικείου δικτυακού τόπου, στον οποίο είχε παραγγείλει την καταχώριση, τη διαγραφή της καταχωρίσεως αυτής ή της περιεχόμενης σε αυτή μνείας του σήματος.

(¹) EE C 228 της 13.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Naazneen Investments Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Energy Brands, Inc.

(Υπόθεση C-252/15 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Κοινοτικό λεκτικό σήμα SMART WATER — Ουσιαστική χρήση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75]

(2016/C 156/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Naazneen Investments Ltd (εκπρόσωποι: P. Goldenbaum και I. Rohr, Rechtsanwältinnen)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: D. Gája και A. Folliard-Monguiral), Energy Brands, Inc (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister, D. Stone και A. Dykes, Solicitors)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Naazneen Investments Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 [αίτηση του Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Shiraz Baig Mirza κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Υπόθεση C-695/15 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Κριτήρια και μηχανισμοί για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δυνατότητα των κρατών μελών να προωθούν αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα — Άρθρο 18 — Υποχρεώσεις του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας όταν αναλαμβάνει εκ νέου τον αιτούντα — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας)

(2016/C 156/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Shiraz Baig Mirza

κατά

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι κάθε κράτος μέλος μπορεί να κάνει χρήση της δυνατότητας να προωθήσει τον αιτούντα διεθνή προστασία προς ασφαλή τρίτη χώρα και αφού αυτό αναγνωρίσει ότι είναι υπεύθυνο να εξετάσει, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού και στο πλαίσιο της διαδικασίας με την οποία αναλαμβάνει το ενδιαφερόμενο, αίτηση διεθνούς προστασίας την οποία υποβάλλει αιτών ο οποίος εγκατέλειψε το κράτος αυτό πριν εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας όσον αφορά μια πρώτη του αίτηση διεθνούς προστασίας.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην προώθηση αιτούντος διεθνή προστασία προς ασφαλή τρίτη χώρα όταν το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά του εν λόγω αιτούντος προς το υπεύθυνο κράτος μέλος δεν έχει ενημερωθεί, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με την οποία το τελευταίο αναλαμβάνει εκ νέου τον αιτούντα, ούτε σχετικά με τη νομοθεσία του δεύτερου κράτους μέλους η οποία διέπει την προώθηση των αιτούντων προς ασφαλείς τρίτες χώρες ούτε σχετικά με την πρακτική που ακολουθούν συναφώς οι αρμόδιες αρχές του.
- 3) Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 δεν επιβάλλει, σε περίπτωση που κράτος μέλος αναλαμβάνει εκ νέου αιτούντα διεθνή προστασία, η διαδικασία εξέτασεως της αιτήσεώς του να συνεχισθεί από το στάδιο στο οποίο αυτή είχε διακοπεί.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Κύρια (Ουγγαρία)** στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM) κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Υπόθεση C-28/16)

(2016/C 156/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: MVM Magyar Villamos Művek Zrt.

Αναιρεσίβλητη: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι εταιρεία συμμετοχών [holding], η οποία διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη διαχείριση συγκεκριμένων υποθέσεων των θυγατρικών ή ολόκληρου του ομίλου εταιρειών, αλλά δεν μετακυλίζει στις θυγατρικές το κόστος των υπηρεσιών που παρέσχε σε συνάφεια με τη δραστηριότητα της ασκούσας ενεργή διαχείριση εταιρείας συμμετοχών ούτε τον αναλογούντα ΦΠΑ, αποτελεί υποκείμενο στον ΦΠΑ όσον αφορά τις εν λόγω υπηρεσίες;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η έχουσα ενεργό διαχειριστική δραστηριότητα εταιρεία συμμετοχών να ασκήσει, και ενδεχομένως με ποιον τρόπο, το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ που αναλογεί στις υπηρεσίες που αυτή χρησιμοποιεί και οι οποίες σχετίζονται άμεσα με τη φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα ορισμένων θυγατρικών;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η έχουσα ενεργό διαχειριστική δραστηριότητα εταιρεία συμμετοχών να ασκήσει, και ενδεχομένως με ποιον τρόπο, το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ που αναλογεί στις χρησιμοποιούμενες υπηρεσίες οι οποίες είναι προς το συμφέρον ολόκληρου του ομίλου εταιρειών;
- 4) Διαφέρουν οι απαντήσεις στα προπαρατεθέντα ερωτήματα, και σε ποιο μέτρο, εάν η ασκούσα ενεργό διαχείριση εταιρεία συμμετοχών χρεώνει στις θυγατρικές, ως ενδιάμεσες υπηρεσίες, τις προμνησθείσες χρησιμοποιούμενες υπηρεσίες;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunale Ordinario di Venezia (Ιταλία)** στις **29 Ιανουαρίου 2016** — **Vinyls Italia SpA, σε πτώχευση, κατά Mediterranea di navigazione SpA**

(Υπόθεση C-54/16)

(2016/C 156/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Vinyls Italia SpA, σε πτώχευση

Εναγόμενη: Mediterranea di navigazione SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως η «απόδειξη» που το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000⁽¹⁾ επιβάλλει σε όποιον ωφελήθηκε από δικαιοπραξία επιβλαβή για το σύνολο των πιστωτών, προκειμένου αυτός να αντιταχθεί στην προσβολή της δικαιοπραξίας σύμφωνα με τις διατάξεις της *lex fori concursus*, συνεπάγεται την υποχρέωση να προβάλει δικονομική ένσταση εν στενή εννοία, εντός των προθεσμιών που δικονομικού δικαίου του επιληφθέντος δικαστηρίου, επικαλούμενος την εξαιρετική διάταξη του κανονισμού και αποδεικνύοντας τη συνδρομή των δύο προϋποθέσεων που απαιτούνται από τη διάταξη αυτή;

ή

Έχει το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 εφαρμογή όταν ο ενδιαφερόμενος διάδικος ζήτησε την εφαρμογή του κατά τη διάρκεια της δίκης, έστω και καθ' υπέρβαση των προθεσμιών που ορίζονται από το δικονομικό δίκαιο του επιληφθέντος δικαστηρίου για την προβολή δικονομικών ενστάσεων ή ακόμη και αυτεπαγγέλτως, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος διάδικος έχει αποδείξει ότι η επιβλαβής δικαιοπραξία διέπεται από τη *lex causae* άλλου κράτους μέλους, του οποίου το δίκαιο δεν προβλέπει εν προκειμένω κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής;

- 2) Μήπως η επίκληση του κατά το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 κανόνα της *lex causae*, προκειμένου να αποδειχθεί ότι «το δικαιο αυτό δεν παρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής», πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διάδικος που φέρει το βάρος αποδείξεως πρέπει να αποδείξει ότι εν προκειμένω η *lex causae* δεν προβλέπει, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, κανένα μέσο προσβολής δικαιοπραξίας, όπως αυτή που στην παρούσα υπόθεση θεωρήθηκε επιβλαβής —δηλαδή η πληρωμή συμβατικής οφειλής— ή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διάδικος που φέρει το βάρος αποδείξεως πρέπει να αποδείξει ότι, αν η *lex causae* επιτρέπει την προσβολή μιας τέτοιας δικαιοπραξίας, δεν πληρούνται οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις που απαιτούνται για να μπορέσει εν προκειμένω μια τέτοια προσβολή να τελεσφορήσει και που είναι διαφορετικές από εκείνες της *lex fori concursus*;
- 3) Δύνανται το εξαιρετικό καθεστώς που προβλέπεται από το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 —λαμβανομένης υπόψη της *ratio* του καθεστώτος αυτού που είναι η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των αντισυμβαλλομένων ως προς τη σταθερότητα της δικαιοπραξίας σύμφωνα με τη *lex causae*— να εφαρμοστεί ακόμη και όταν οι συμβαλλόμενοι εδρεύουν στο ίδιο κράτος μέλος, το δικαιο του οποίου, ως εκ τούτου, προσρίζεται με προβλέψιμο τρόπο να καταστεί *lex fori concursus*, σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός εξ αυτών, και οι συμβαλλόμενοι, μέσω συμβατικής ρήτρας ορίζουσας ως εφαρμοστέο το δικαιο άλλου κράτους μέλους, εξαιρούν την ανάκληση των πράξεων εκτελέσεως της πιο πάνω συμβάσεως από την εφαρμογή των κανόνων της *lex fori concursus*, από τους οποίους δεν επιτρέπεται παρέκκλιση και οι οποίοι θεσπίστηκαν για την προστασία της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των πιστωτών, και τούτο εις βάρος του συνόλου των πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας;
- 4) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής του κανονισμού αυτού, στις «περιπτώσεις που εμπεριέχουν σύγκρουση νόμων» περιλαμβάνεται η περίπτωση όπου σύμβαση ναυλώσεως συνήφθη σε κράτος μέλος μεταξύ εταιριών που εδρεύουν στο ίδιο κράτος μέλος και περιέχει ρήτρα ορίζουσα ως εφαρμοστέο το δικαιο άλλου κράτους μέλους;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επιλογή των συμβαλλομένων να υπαγάγουν σύμβαση στο δικαιο κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο εντοπίζονται «όλα τα άλλα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα» δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων του δικαίου του τελευταίου κράτους μέλους, από τους οποίους δεν επιτρέπεται παρέκκλιση και οι οποίοι έχουν εφαρμογή, ως *lex fori concursus*, για να μπορέσουν να προσβληθούν δικαιοπραξίες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την κατάσταση αφερεγγυότητας, με αποτέλεσμα να υπερισχύουν της εξαιρετικής διατάξεως του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 5 Φεβρουαρίου 2016 — Associação Sindical dos Juizes Portugueses κατά Tribunal de Contas

(Υπόθεση C-64/16)

(2016/C 156/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Καθού: Tribunal de Contas

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένων υπόψη των επιταγών μείωσης του υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος και χρηματοδοτικής ενισχύσεως βάσει ευρωπαϊκών διατάξεων, έχει η αρχή της δικαστικής ανεξαρτησίας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾, καθώς και στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντικείται στα μέτρα μείωσης των αποδοχών που εφαρμόζονται στους δικαστές στην Πορτογαλία, μέσω μονομερούς και συνεχιζόμενης επιβολής από άλλες συντεταγμένες εξουσίες και όργανα, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 του νόμου 75/2014, της 12ης Σεπτεμβρίου 2014;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Verona (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Livio Menini και Maria Antonia Rampanelli κατά Banco Popolare — Società Cooperativa

(Υπόθεση C-75/16)

(2016/C 156/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Verona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτοντες: Livio Menini και Maria Antonia Rampanelli

Καθή: Banco Popolare — Società Cooperativa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/11⁽¹⁾, κατά το μέρος που ορίζει ότι η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται «με την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/52⁽²⁾», να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιφυλάσσει στα επιμέρους κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν υποχρεωτική διαμεσολάβηση μόνο για τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2013/11, δηλαδή για τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/11, τις συμβατικές διαφορές που απορρέουν από συμβάσεις άλλες από τις συμβάσεις πωλήσεως ή παροχής υπηρεσιών, καθώς και εκείνες που δεν αφορούν τους καταναλωτές;
- 2) Πρέπει το άρθρο 1 [...] της οδηγίας 2013/11, κατά το μέρος που διασφαλίζει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να υποβάλουν καταγγελία κατά επαγγελματιών σε συσταθέντες προς τούτο φορείς εναλλακτικής επίλυσεως διαφορών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την προσφυγή στη διαμεσολάβηση, σε μια από τις διαφορές τις οποίες αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/11, ως προϋπόθεση του παραδεκτού του ενδίκου βοηθήματος που ασκήθηκε από το μέρος που έχει την ιδιότητα του καταναλωτή και, εν πάση περιπτώσει, σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την υποχρεωτική επικουρία από δικηγόρο και τα σχετικά έξοδα για τον καταναλωτή που μετέχει στη διαμεσολάβηση σε μια από τις προαναφερθείσες διαφορές, καθώς και τη δυνατότητα μη συμμετοχής στη διαμεσολάβηση μόνο όταν συντρέχει δικαιολογητικός λόγος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (οδηγία ΕΕΚΔ) (ΕΕ L 165, σ. 63).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολαβήσεως σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 136, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Giovanni Pesce κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento della Protezione Civile κ.λπ.

(Υπόθεση C-78/16)

(2016/C 156/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Giovanni Pesce, Cosima Tomaselli, Angela Tomaselli

Καθών: Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento della Protezione Civile, Commissario delegato OCDPC n. 225/2015, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Puglia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην οδηγία 2000/29/EK ⁽¹⁾, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, και ιδίως στα προβλεπόμενα στο άρθρο 11, παράγραφος 3, στο άρθρο 13γ, παράγραφος 7, στο άρθρο 16, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 αυτής, καθώς και στις αρχές της αναλογικότητας, της ορθής λογικής και του εύλογου χαρακτήρα η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής απόφασης 2015/789/EE ⁽²⁾ της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4 της απόφασης του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali (υπουργείο Γεωργίας, Τροφίμων και Δασικής Πολιτικής), κατά το μέρος που επιβάλλει την άμεση αφαίρεση, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό, των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, και προβλέπει ταυτόχρονα ότι, πριν από την αφαίρεση των φυτών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2, το κράτος μέλος οφείλει να εφαρμόσει κατάλληλες φυτοϋγειονομικές αγωγές κατά των διαβιβαστών του συγκεκριμένου οργανισμού και των φυτών που ενδέχεται να είναι ξενιστές των διαβιβαστών, αγωγές οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν, ενδεχομένως, την αφαίρεση των φυτών;
- 2) Αντιβαίνει στην οδηγία 2000/29/EK, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, και ιδίως στα προβλεπόμενα στο άρθρο 16, παράγραφος 1 αυτής, και στη φράση «απαραίτητα μέτρα με σκοπό την εξάλειψη ή, αν αυτή δεν είναι δυνατή, την αναχαίτιση των σχετικών επιβλαβών οργανισμών», η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 2 της εκτελεστικής απόφασης (EE) 2015/789 της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφος 2 της απόφασης του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali, στο οποίο προβλέπεται η άμεση αφαίρεση των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό;
- 3) Αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 της οδηγίας 2000/29/EK και στις αρχές της αναλογικότητας, της ορθής λογικής και της τηρήσεως της νομιμότητας ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής απόφασης (EE) 2015/789 της Επιτροπής –όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της απόφασης του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali– κατά την οποία το μέτρο της εξαλείψεως που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μπορεί να επιβληθεί πριν, και ανεξάρτητα, από την προληπτική εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4;
- 4) Αντιβαίνει στις αρχές της προφυλάξεως, της καταλληλότητας και της αναλογικότητας η εφαρμογή του άρθρου του άρθρου 6, παράγραφοι 2, 3 και 4 της εκτελεστικής απόφασης (EE) 2015/789 της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4 της απόφασης του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali, η οποία επιβάλλει μέτρα εξαλείψεως των φυτών-ξενιστών εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον οργανισμό «Xylella fastidiosa (Wells et al.)», χωρίς κατάλληλη επιστημονική τεκμηρίωση η οποία να βεβαιώνει την αιτιώδη σχέση μεταξύ της παρουσίας του οργανισμού και της καταστροφής των φυτών που διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί;

- 5) Αντιβαίνει στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 41 του Χάρτη της Νίκαιας η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, η οποία προβλέπει την άμεση αφαίρεση των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά που υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό, εφόσον στερείται προσηκούσας αιτιολογίας;
- 6) Αντιβαίνει στις αρχές της καταλληλότητας και της αναλογικότητας η εφαρμογή της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής –όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με την απόφαση του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali– η οποία προβλέπει μέτρα αφαιρέσεως των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, των φυτών τα οποία είναι γνωστό ότι έχουν μολυνθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό και των φυτών που παρουσιάζουν συμπτώματα που υποδηλώνουν πιθανή λοίμωξη από τον οργανισμό «*Xylella fastidiosa* (Wells et al.)» ή για τα οποία υπάρχει υπόνοια ότι μπορεί να έχουν μολυνθεί από τον εν λόγω οργανισμό, χωρίς να προβλέπει καμία μορφή αποζημιώσεως για τους ιδιοκτήτες οι οποίοι δεν ευθύνονται για την εξάπλωση του εν λόγω οργανισμού;

(¹) Οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 169, σ. 1).

(²) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσής στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (ΕΕ L 125, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 — Cesare Serinelli κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ.

(Υπόθεση C-79/16)

(2016/C 156/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Cesare Serinelli, Cosimo Antonio Palma, Maria Monico, Cosimo Miglietta, Mariano Luigi Mariano, Elena Russo, Galeana Miglietta, Pasqualina Creti, Francesco D'Arpe, Antonietta Spalluto, Francesca Leo, Giovanna Malatesta, Vincenzo Conte, Luigi Ampolo, Raffaele Fasiello, Maria Miccoli, Anna Leone, Oronzo Maiorano, Antonio Rampino, Raffaele Tommasi, Fernando Elia

Καθών: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento della Protezione Civile, Commissario delegato OCDPC n. 225/2015, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Puglia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην οδηγία 2000/29/ΕΚ (¹), όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, και ιδίως στα προβλεπόμενα στο άρθρο 11, παράγραφος 3, στο άρθρο 13γ, παράγραφος 7, στο άρθρο 16, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 αυτής, καθώς και στις αρχές της αναλογικότητας, της ορθής λογικής και του εύλογου χαρακτήρα η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής αποφάσεως 2015/789/ΕΕ (²) της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4 της αποφάσεως του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali (υπουργείο Γεωργίας, Τροφίμων και Δασικής Πολιτικής), κατά το μέρος που επιβάλλει την άμεση αφαίρεση, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό, των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, και προβλέπει ταυτόχρονα ότι, πριν από την αφαίρεση των φυτών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2, το κράτος μέλος οφείλει να εφαρμόσει κατάλληλες φυτοϋγειονομικές αγωγές κατά των διαβιβαστών του συγκεκριμένου οργανισμού και των φυτών που ενδέχεται να είναι ξενιστές των διαβιβαστών, αγωγές οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν, ενδεχομένως, την αφαίρεση των φυτών;

- 2) Αντιβαίνει στην οδηγία 2000/29/EK, όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, και ιδίως στα προβλεπόμενα στο άρθρο 16, παράγραφος 1 αυτής, και στη φράση «απαραίτητα μέτρα με σκοπό την εξάλειψη ή, αν αυτή δεν είναι δυνατή, την αναχαίτιση των σχετικών επιβλαβών οργανισμών», η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 2 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφος 2 της αποφάσεως του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali, στο οποίο προβλέπεται η άμεση αφαίρεση των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό;
- 3) Αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 της οδηγίας 2000/29/EK και στις αρχές της αναλογικότητας, της ορθής λογικής και της τηρήσεως της νομιμότητας ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής –όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της αποφάσεως του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali– κατά την οποία το μέτρο της εξάλειψης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μπορεί να επιβληθεί πριν, και ανεξάρτητα, από την προληπτική εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4;
- 4) Αντιβαίνει στις αρχές της προφύλαξης, της καταλληλότητας και της αναλογικότητας η εφαρμογή του άρθρου του άρθρου 6, παράγραφοι 2, 3 και 4 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4 της αποφάσεως του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali, η οποία επιβάλλει μέτρα εξάλειψης των φυτών-ξενιστών εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά τα οποία διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον οργανισμό «Xylella fastidiosa (Wells et al.)», χωρίς κατάλληλη επιστημονική τεκμηρίωση η οποία να βεβαιώνει την αιτιώδη σχέση μεταξύ της παρουσίας του οργανισμού και της καταστροφής των φυτών που διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί;
- 5) Αντιβαίνει στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 41 του Χάρτη της Νίκαιας η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 4 της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, η οποία προβλέπει την άμεση αφαίρεση των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, εντός ακτίνας 100 μέτρων γύρω από τα φυτά που υποβλήθηκαν σε δοκιμές και διαπιστώθηκε ότι έχουν προσβληθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό, εφόσον στερείται προσηκούσας αιτιολογίας;
- 6) Αντιβαίνει στις αρχές της καταλληλότητας και της αναλογικότητας η εφαρμογή της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής –όπως μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με την απόφαση του Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali– η οποία προβλέπει μέτρα αφαιρέσεως των φυτών-ξενιστών, ανεξάρτητα από την κατάσταση της υγείας τους, των φυτών τα οποία είναι γνωστό ότι έχουν μολυνθεί από τον συγκεκριμένο οργανισμό και των φυτών που παρουσιάζουν συμπτώματα που υποδηλώνουν πιθανή λοίμωξη από τον οργανισμό «Xylella fastidiosa (Wells et al.)» ή για τα οποία υπάρχει υπόνοια ότι μπορεί να έχουν μολυνθεί από τον εν λόγω οργανισμό, χωρίς να προβλέπει καμία μορφή αποζημιώσεως για τους ιδιοκτήτες οι οποίοι δεν ευθύνονται για την εξάπλωση του εν λόγω οργανισμού;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/29/EK του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 169, σ. 1).

⁽²⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσής στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (ΕΕ L 125, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Fuenlabrada (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — Bankia S.A. κατά Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez y Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(Υπόθεση C-92/16)

(2016/C 156/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Fuenlabrada

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Bankia S.A.

Εναγόμενοι: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez y Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι μια σύμβαση δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την καταχρηστική ρήτρα όταν η εναπομένουσα σύμβαση είναι αδικαιολόγητα επαχθής για τον επαγγελματία;
- 2) Εάν δεν επιτρέπεται η διατήρηση σε ισχύ της αδικαιολόγητα επαχθούς για τον καταναλωτή σύμβασης, μπορεί το εθνικό δικαστήριο να διασώσει τη σύμβαση, προστατεύοντας τον καταναλωτή, εφαρμόζοντας διάταξη ενδοτικού δικαίου ή πρέπει να συμπληρώσει τη σύμβαση με ρήτρα ελάχιστης αποδοχής από τον επαγγελματία;
- 3) Εάν ρήτρα πρόωρης λύσεως κηρυχθεί ανίσχυρη ως καταχρηστική, μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ η εναπομένουσα σύμβαση, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13;
- 4) Μπορεί ο καταναλωτής να παραιτηθεί, ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της διαδικασίας, από το καθεστώς προστασίας που θεσπίζει η οδηγία 93/13;
- 5) Συνάδει προς την αρχή της αποτελεσματικότητας της οδηγίας 93/13 και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽²⁾ εθνική δικονομική διάταξη η οποία εξαρτά ουσιαστικά δικαιώματα ή πλεονεκτήματα του καταναλωτή από την υπαγωγή του σε ιδιαίτερα ταχεία διαδικασία εκτελέσεως και δεν αναγνωρίζει τα εν λόγω δικαιώματα ή πλεονεκτήματα στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The Irish Dairy Board Co-operative Limited κατά Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

(Υπόθεση C-93/16)

(2016/C 156/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Εφεσίβλητη: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾, στο μέτρο που απαιτεί να υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προκειμένου να μπορεί ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος, στις περιπτώσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο, να απαγορεύει σε τρίτον να χρησιμοποιεί κάποιο σημείο στις [σελ. 14 του πρωτοτύπου] συναλλαγές χωρίς τη συγκατάθεσή του, την έννοια ότι αποκλείεται ο κίνδυνος συγχύσεως όταν προγενέστερο κοινοτικό σήμα συνυπήρξε αρμονικά, συνεπεία ανοχής του δικαιούχου, επί χρόνια σε δύο κράτη μέλη της Ένωσης με παρόμοια εθνικά σήματα, κατά τρόπο ώστε η απουσία κινδύνου συγχύσεως σε αυτά τα δύο κράτη να επεκτείνεται σε άλλα κράτη μέλη, ή και στο σύνολο της Ένωσης, δεδομένου του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος;
- 2) Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, μπορούν για την αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως να ληφθούν υπόψη γεωγραφικά, δημογραφικά, οικονομικά ή άλλου είδους χαρακτηριστικά των κρατών στα οποία διαπιστώνεται η συνύπαρξη, ώστε να γίνει δεκτό ότι η απουσία κινδύνου συγχύσεως στα εν λόγω κράτη δύναται να επεκταθεί σε τρίτο κράτος, ή και στο σύνολο της Ένωσης;

- 3) Όσον αφορά την περίπτωση της παραγράφου 1, στοιχείο γ', του άρθρου 9 του ανωτέρω κανονισμού, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι, σε περίπτωση που το προγενέστερο σήμα συνυπήρξε με το επίμαχο σημείο επί ορισμένο αριθμό ετών σε δύο κράτη μέλη της Ένωσης χωρίς αντιρρήσεις του δικαιούχου του προγενέστερου σήματος, η ανοχή αυτή του δικαιούχου ως προς τη χρήση του μεταγενέστερου σήματος συγκεκριμένα στα δύο αυτά κράτη μπορεί να επεκταθεί στο υπόλοιπο έδαφος της Ένωσης, προκειμένου να διαπιστωθεί η συνδρομή νόμιμης αιτίας στο πρόσωπο του τρίτου που χρησιμοποιεί μεταγενέστερο σήμα, λόγω του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — José María Pérez Retamero κατά TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. και Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Υπόθεση C-97/16)

(2016/C 156/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: José María Pérez Retamero

Καθών: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. και Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο ορισμός του «μετακινούμενου εργαζόμενου», ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, στοιχείο δ', της οδηγίας 2002/15/ΕΚ (¹), την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτόν κανόνα του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο g, του Estatuto de los Trabajadores, ο οποίος ορίζει ότι δεν μπορούν να θεωρούνται «μετακινούμενοι εργαζόμενοι» «πρόσωπα τα οποία εκτελούν μεταφορές βάσει διοικητικών αδειών των οποίων είναι δικαιούχοι, [...], με οχήματα [...] τα οποία τους ανήκουν ή επί των οποίων έχουν άμεση εξουσία διαθέσεως [...]»;
- 2) Έχει το άρθρο 3, στοιχείο ε', δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας («Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας οι οδηγοί που δεν ανταποκρίνονται στα εν λόγω κριτήρια υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις και απολαύουν των ιδίων δικαιωμάτων με εκείνα που προβλέπονται για τους μετακινούμενους εργαζομένους από την παρούσα οδηγία») την έννοια ότι, εάν δεν πληρούνται κάποιο από τα κριτήρια που θεσπίζονται ώστε να θεωρείται ένα πρόσωπο «αυτοαπασχολούμενος οδηγός», το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να θεωρείται «μετακινούμενος εργαζόμενος»;

(¹) Οδηγία 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, ΕΕ L 80, σ. 35.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 24 Φεβρουαρίου 2016 — Oopenbaar Ministerie κατά Pawel Dworzecki

(Υπόθεση C-108/16)

(2016/C 156/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Oopenbaar Ministerie

Καθού: Pawel Dworzecki

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι οι περιεχόμενες στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾ έννοιες

— «εν ευθέτω χρόνω είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως»

και

— «εν ευθέτω χρόνω είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης»

αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ένωσης;

2) Αν ναι:

α) κατά ποιον τρόπο πρέπει εν γένει να ερμηνευθούν αυτές οι αυτοτελείς έννοιες και

β) εμπίπτει μια περίπτωση όπως η επίμαχη, η οποία χαρακτηρίζεται από το ότι:

— κατά το ΕΕΣ [ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως], η κλήτευση πραγματοποιήθηκε με παράδοση, στη διεύθυνση του εκζητούμενου, σε ενήλικο μέλος του νοικοκυριού του το οποίο μέλος ανέλαβε να παραδώσει το έγγραφο κλητεύσεως στον εκζητούμενο·

— χωρίς να προκύπτει από το ΕΕΣ αν, και πότε, το εν λόγω μέλος του νοικοκυριού πράγματι παρέδωσε το έγγραφο κλητεύσεως στον εκζητούμενο,

— ενώ από τις δηλώσεις στις οποίες ο εκζητούμενος προέβη κατά τη συνεδρίαση του αιτούντος δικαστηρίου δεν δύναται να συναχθεί αν ο εκζητούμενος έλαβε —εγκαίρως— γνώση της ημερομηνίας και του τόπου διεξαγωγής της προγραμματισμένης δίκης,

σε μια από τις δύο αυτοτελείς έννοιες τις οποίες αφορά το πρώτο ερώτημα;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία)
στις 25 Φεβρουαρίου 2016 — Indėlių ir investicijų draudimas**

(Υπόθεση C-109/16)

(2016/C 156/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: VĮ Indėlių ir investicijų draudimas

Αναρρεσίβλητος: Alvydas Raišelis

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περιπτώσεις στις οποίες πιστωτικό ίδρυμα ενεργεί ως εταιρεία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών στην οποία έχουν μεταφερθεί κεφάλαια με σκοπό την απόκτηση χρεογράφων εκδόσεως του ίδιου αυτού πιστωτικού ιδρύματος, χωρίς όμως η έκδοση των τίτλων να πραγματοποιηθεί και χωρίς τα χρεόγραφα να μεταβιβασθούν κατά κυριότητα στο πρόσωπο το οποίο κατέβαλε τα κεφάλαια, ενώ τα εν λόγω κεφάλαια έχουν ήδη αφαιρεθεί από τον τραπεζικό λογαριασμό του προσώπου αυτού και έχουν μεταφερθεί σε λογαριασμό που έχει ανοιχτεί στο όνομα του πιστωτικού ιδρύματος και δεν είναι επιστρεπτέα, η δε πρόθεση του εθνικού νομοθέτη σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι σαφής όσον αφορά την εφαρμογή ενός συγκεκριμένου συστήματος προστασίας, είναι δυνατή η απευθείας εφαρμογή του άρθρου 1, σημείο 1, της οδηγίας 94/19⁽¹⁾ για τις καταθέσεις και του άρθρου 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 97/9⁽²⁾ για τους επενδυτές για να προσδιοριστεί το εφαρμοστέο σύστημα προστασίας και συνιστά η σκοπούμενη χρήση των κεφαλαίων το αποφασιστικό κριτήριο στο πλαίσιο αυτό; Είναι οι εν λόγω διατάξεις των οδηγιών επαρκώς σαφείς, λεπτομερείς και απαλλαγμένες αιρέσεων, επαγόμενες δικαιώματα υπέρ των ιδιωτών, ώστε να μπορούν οι ιδιώτες να τις επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να θεμελιώσουν τις απαιτήσεις τους για καταβολή αποζημίωσης κατά του κρατικού φορέα που παρέχει τη σχετική κάλυψη;
- 2) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας για τους επενδυτές, το οποίο προσδιορίζει τα είδη των απαιτήσεων που καλύπτονται από το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών, να νοείται και να ερμηνεύεται ως καλύπτον και απαιτήσεις για επιστροφή κεφαλαίων τα οποία οφείλει μια επενδυτική επιχείρηση σε επενδυτές και τα οποία δεν κρατεί στο όνομα των εν λόγω επενδυτών;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, είναι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας για τους επενδυτές, το οποίο προσδιορίζει τα είδη των απαιτήσεων που καλύπτονται από το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών, επαρκώς σαφές, λεπτομερές και απαλλαγμένο αιρέσεων και επάγεται δικαιώματα για τους ιδιώτες, ούτως ώστε οι τελευταίοι να μπορούν να επικαλούνται την εν λόγω διάταξη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για να θεμελιώσουν τις απαιτήσεις τους προς καταβολή αποζημίωσης στο πλαίσιο αγωγών κατά του κρατικού φορέα που παρέχει τη σχετική κάλυψη;
- 4) Πρέπει το άρθρο 1, σημείο 1, της οδηγίας για τις καταθέσεις να νοείται και να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο όρος «κατάθεση» καλύπτει και ποσά μεταφερθέντα από έναν προσωπικό λογαριασμό, με τη συναίνεση του δικαιούχου, σε λογαριασμό που έχει ανοιχτεί στο όνομα πιστωτικού ιδρύματος ο οποίος τηρείται στο ίδιο αυτό πιστωτικό ίδρυμα και προορίζεται προς εξόφληση των μελλόντων να εκδοθούν χρεογράφων του εν λόγω ιδρύματος;
- 5) Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας για τις καταθέσεις την έννοια ότι επιβάλλεται πληρωμή κατ' εφαρμογήν του συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων μέχρι του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, υπέρ παντός προσώπου του οποίου η απαίτηση μπορεί να θεμελιωθεί πριν από την ημερομηνία της διαπιστώσεως από τη διοίκηση ή της αποφάσεως δικαστικής αρχής στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1, εδάφιο 3, σημεία (i) και (ii), της οδηγίας για τις καταθέσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 1994, L 135, σ. 5).

⁽²⁾ Οδηγία 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ 1997, L 84, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Φεβρουαρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-515/13 και T-719/13, Ισπανία κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-128/16 P)

(2016/C 156/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, É. Gippini Fournier και P. Němečková)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Βασίλειο της Ισπανίας, Lico Leasing, S.A.U. και Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A.

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-515/13 και T-719/13·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει τους πρωτοδίκως προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1 της Συνθήκης σχετικά με τις έννοιες της επιχειρήσεως και του επιλεκτικού πλεονεκτήματος, καθώς και κατά την ερμηνεία και τον έλεγχο της τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθώς και παραμόρφωση του περιεχομένου της επίμαχης αποφάσεως όσον αφορά την επιλεκτικότητα.
 - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε το περιεχόμενο της επίμαχης αποφάσεως, καθόσον, αφενός, ερμήνευσε εσφαλμένως τον επιλεκτικό χαρακτήρα φορολογικού πλεονεκτήματος του οποίου τυγχάνουν αποκλειστικώς επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα και αποτελούνται από ομίλους οικονομικού σκοπού και τους εταίρους αυτών, και, αφετέρου, προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αιτιολογίας.
 - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ανάλυση του συγκριτικού πλεονεκτήματος που απορρέει από τη διακριτική ευχέρεια την οποία διαθέτει η εθνική φορολογική αρχή.
 - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της επιλεκτικότητας, καθόσον έκρινε ότι δεν είναι επιλεκτικό μέτρο προοριζόμενο για υποκείμενους στον φόρο οι οποίοι προβαίνουν σε συγκεκριμένες επενδύσεις.
 2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε την επίμαχη απόφαση κατά την ερμηνεία και τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά τη νόθευση του ανταγωνισμού και τον επηρεασμό των μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγών συμφώνως προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Karl-May-Verlag κατά ΓΕΕΑ — Constantin Film Produktion (WINNETOU)

(Υπόθεση T-501/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα WINNETOU — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 — Αρχές της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2016/C 156/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH (Bamberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Pejman και M. Brenner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: A. Pohlmann, στη συνέχεια, M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Constantin Film Produktion GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Baronikians και S. Schmidt, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 125/2012-1), σχετικά με διαδικασία περί κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Constantin Film Produktion GmbH και της Karl-May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 9ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 125/2012-1), καθόσον με αυτή έγινε δεκτή η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας.
- 2) Το ΓΕΕΑ καταδικάζεται, πέραν των δικαστικών του εξόδων, και στα δικαστικά έξοδα της Karl-May-Verlag GmbH.
- 3) Η Constantin Film Produktion GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 336 της 16.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Νέζη κατά ΓΕΕΑ — Etam (Ε)

(Υπόθεση T-645/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Ε — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Ε — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 156/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Εύχαρις Νέζη (Μύκονος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Α. Σαλκιτζόγλου, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: Π. Γερουλάκος και Δ. Μπότης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Etam SAS (Clichy, Γαλλία) (εκπρόσωποι: G. Barbaut και A. Champranhet, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Οκτωβρίου 2013 (υπόθεση R 329/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Etam SAS και Ευχάριτος Νέζη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Απορρίπτει την αντίθετη προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Ευχάρι Νέζη και την Etam SAS να φέρουν, εκάστη κατά το ήμισυ, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), καθώς και, εκάστη, τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Frucona Košice κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-103/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Μερική διαγραφή φορολογικής οφειλής κατόπιν πτωχευτικού συμβιβασμού — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Δικαιώματα άμυνας — Δικαιώματα των ενδιαφερομένων στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Βάρος αποδείξεως)

(2016/C 156/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Frucona Košice a.s. (Κošice, Σλοβακία) (εκπρόσωποι): K. Lasok, QC, B. Hartnett, barrister, O. Geiss, δικηγόρος, και J. Holmes, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati, P.-J. Loewenthal και K. Walkerová)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2014/342/ΕΕ της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.18211 (C 25/2005) (πρώην NN 21/2005) που χορήγησε η Σλοβακική Δημοκρατία στη Frucona Košice a.s. (ΕΕ L 176, σ. 38).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/342/ΕΕ της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.18211 (C 25/2005) (πρώην NN 21/2005) που χορήγησε η Σλοβακική Δημοκρατία στη Frucosa Košice a.s.
- 2) Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα της Frucosa Košice, περιλαμβανομένων των εξόδων των ασφαλιστικών μέτρων περιλαμβανομένων αυτών που αφορούν τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — The Body Shop International κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPA WISDOM)

(Υπόθεση T-201/14) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος SPA WISDOM — Προγενέστερο λεκτικό σήμα Μπενελούξ SPA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 156/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Body Shop International plc (Littlehampton, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: I. Vernimme, H. Viaene, S. Vandewynckel και D. Gillet, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Cornu et E. De Gryse, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιανουαρίου 2014 (υπόθεση R 1516/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των The Body Shop International plc και Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την The Body Shop International plc στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 235 της 21.7.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-586/14) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός
αντιντάμπινγκ — Ιδιότητα επιχειρήσεως δραστηριοποιούμενης υπό καθεστώς οικονομίας της
αγοράς — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/
2009 — Μείζων στρέβλωση προερχόμενη από παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία
της αγοράς — Φορολογικά πλεονεκτήματα]

(2016/C 156/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Κίνα) (εκπρόσωποι: Y. Melin και B. Ακριτίδης, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και T. Maxian Rusche)

Αντικείμενο

Αίτημα για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 470/2014 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 142, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2014, L 253, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 470/2014 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατά το μέρος που αφορά την Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — STD Tekstil
(MOTORTOWN)

(Υπόθεση T-785/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού
σήματος MOTORTOWN — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα M MOTOR — Σχετικός λόγος
απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ)
207/2009]

(2016/C 156/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Rivas Zurdo και M. Toro Gordillo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: STD Tekstil Limited Sirketi (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1960/2013-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ STD Tekstil Limited Sirketi και El Corte Inglés, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την El Corte Inglés, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Vanhalewyn κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-792/14 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Προσωπικό της ΕΥΕΔ τοποθετημένο σε τρίτη χώρα — Κατάργηση της αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης για το προσωπικό που είναι τοποθετημένο στον Μαυρίκιο — Μη θέσπιση ΓΕΔ του άρθρου 10 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ)

(2016/C 156/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Eric Vanhalewyn (Grand Baie, Μαυρίκιος) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) (εκπρόσωποι: S. Marquardt και M. Silva)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, F-101/13, Osorio κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ (Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2014:223).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, F-101/13, Osorio κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ, καθόσον αυτή απορρίπτει την προσφυγή του Eric Vanhalewyn.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του Διοικητικού Γενικού Διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) της 19ης Δεκεμβρίου 2012, περί αναθεώρησης του ποσού της αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης (ΑΣΔ) για τα μέλη του προσωπικού που είναι τοποθετημένα σε τρίτες χώρες, στο μέτρο που καταργεί την ΑΣΔ που προβλέπει το άρθρο 10 του παραρτήματος Χ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους μονίμους και λοιπούς υπάλληλους που είναι τοποθετημένοι στον Μαυρίκιο.
- 3) Καταδικάζει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Zoofachhandel Züpke κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-817/14) ⁽¹⁾

[Εξωσυμβατική ευθύνη — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα κατά της γρίπης των πτηνών — Απαγόρευση εισαγωγής στην Ένωση αιχμαλωτισθέντων άγριων πτηνών — Κανονισμός (ΕΚ) 318/2007 και εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 139/2013 — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Καθήκον επιμέλειας — Άρθρα 15 έως 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]

(2016/C 156/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Zoofachhandel Züpke GmbH (Wesel, Γερμανία), Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (Bürstadt, Γερμανία), Zoofachgeschäft — Vogelgroßhandel Import-Export Heinz Marche (Heinsberg, Γερμανία), Rita Bürgel (Uthleben, Γερμανία) και Norbert Kass (Altenbeken, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Correll, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και H. Kranenborg)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν, από 1ης Ιανουαρίου 2010, λόγω της απαγορεύσεως εισαγωγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση αιχμαλωτισθέντων άγριων πτηνών, διά της εκδόσεως, αρχικώς, του κανονισμού (ΕΚ) 318/2007 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2007, για καθορισμό των υγειονομικών όρων για εισαγωγές ορισμένων πτηνών στην Κοινότητα και για καθορισμό των συνθηκών της περιόδου απομόνωσης (καραντίνας) (ΕΕ L 84, σ. 7), και, στη συνέχεια, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 139/2013 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2013, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων για εισαγωγές ορισμένων πτηνών στην Ένωση και των συνθηκών της περιόδου απομόνωσης (καραντίνας) (ΕΕ L 47, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τους Zoofachhandel Züpke GmbH, Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG, Zoofachgeschäft — Vogelgroßhandel Import-Export Heinz Marche, Rita Bürgel και Norbert Kass στα δικαστικά έξοδα τους καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Grupo Bimbo κατά ΓΕΕΑ (BIMBO)

(Υπόθεση T-33/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος BIMBO — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 156/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Bimbo, SAB de CV (Πόλη του Μεξικού, Μεξικό) (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: E. Zaera Cuadrado)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση R 251/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου BIMBO ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Grupo Bimbo, SAB de CV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Hydrex κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/15) ⁽¹⁾

(Σύμβαση επιδοτήσεως για έργο σχετικό με χρηματοδοτικό μέσο για το περιβάλλον — Ένταλμα εισπράξεως — Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 299 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σφάλματα εκτιμήσεως — Ανωτέρα βία)

(2016/C 156/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hydrex NV (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Van Eysendeyk, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Lejeune και G. Wils)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης C(2015) 103 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με το υπ' αριθ. 3241405101 ένταλμα εισπράξεως σε βάρος της προσφεύγουσας για το ποσό των 540 721,10 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Hydrex NV φέρει τα έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 23.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2016 — Mudhook Marketing κατά ΓΕΕΑ (IPVanish)

(Υπόθεση T-78/15) ⁽¹⁾

«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος IPVanish — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

(2016/C 156/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mudhook Marketing, Inc. (Winter Park, Φλόριδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: H. Eckermann και A. Dellmeier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1417/2014-2) σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σημείου IPVanish ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Mudhook Marketing, Inc στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Schoeller Corporation κατά ΓΕΕΑ — Squire (SCOPE)

(Υπόθεση T-90/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα SCOPE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 156/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schoeller Corporation GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. van Ackeren, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Squire SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2381/2013-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ των Sgore SA και Schoeller Corporation GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 21ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση R 2381/2013-1).
- 2) Το ΓΕΕΑ και η Sgore SA φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους καθώς και τα έξοδα της Schoeller Corporation GmbH.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Dextro Energy κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-100/15) ⁽¹⁾

[Προστασία των καταναλωτών — Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 — Ισχυρισμοί υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών — Άρνηση έγκρισης ορισμένων ισχυρισμών παρά τη θετική γνώμη της EFSA — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2016/C 156/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dextro Energy GmbH & Co. KG (Krefeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Hagenmeyer και T. Teufer, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: S. Grünheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2015/8 της Επιτροπής, της 6ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την άρνηση έγκρισης ορισμένων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών (ΕΕ L 3, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dextro Energy GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2016 — Τυöhönvalmennus Valma κατά ΓΕΕΑ
(σχήμα κουτιού συσκευασίας παιχνιδιού που περιέχει ξύλινα τουβλάκια)

(Υπόθεση T-363/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα κουτιού συσκευασίας παιχνιδιού που περιέχει ξύλινα τουβλάκια — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 156/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τυöhönvalmennus Valma Oy (Λάχι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: S. Salonen και K. Parviainen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 1690/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος ενός τρισδιάστατου σημείου συνιστάμενου στο σχήμα κουτιού συσκευασίας παιχνιδιού που περιέχει ξύλινα τουβλάκια.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Τυöhönvalmennus Valma Oy στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Λαρύμνης Λάρκο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-575/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ιδιωτικοποίηση — Μέτρα στηρίξεως οφειλέτιδος της προσφεύγουσας — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Λαρύμνης Λάρκο ΑΕ (Καλλιθέα, Ελλάδα) (εκπρόσωπο: Β. Κουλούρης, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ, επικουρούμενος από τον Β. Χατζόπουλο, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2014/539/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.34572 (13/C) (πρώην 13/NN) την οποία χορήγησε η Ελλάδα στη Λάρκο Γενική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική ΑΕ (ΕΕ L 254, σ. 24).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Ελληνική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Λαρύμνης Λάρκο ΑΕ φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 395 της 10.11.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2016 — Λαρύμνης Λάρκο κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-576/14) ⁽¹⁾**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ιδιωτικοποίηση — Μέτρα στηρίζεως οφειλέτιδος της προσφεύγουσας — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Λαρύμνης Λάρκο ΑΕ (Καλλιθέα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Κουλούρης, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ, επικουρούμενος από τον Β. Χατζόπουλο, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2014) 1805 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2014, με την οποία κρίθηκε ότι η πώληση ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού της Λάρκο Γενικής Μεταλλευτικής και Μεταλλουργικής ΑΕ δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση [SA.37954 (2013/N)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Ελληνική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Λαρύμνης Λάρκο ΑΕ φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 395 της 10.11.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — International Gaming Projects Ltd κατά ΓΕΕΑ — Sky (Sky BONUS)

(Υπόθεση T-840/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Sky BONUS — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα SKY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Περιορισμός των προϊόντων για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απαράδεκτο]

(2016/C 156/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Gaming Projects Ltd (Βαλέττα, Μάλτα) (εκπρόσωπος: M. Garayalde Niño)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sky plc, πρώην British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Barry, solicitor)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 23ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 2040/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της British Sky Broadcasting Group plc και της International Gaming Projects Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την International Gaming Projects Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 65 της 23.2.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Binca Seafoods κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-94/15) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1358/2014 — Μη επέκταση της εφαρμογής του μεταβατικού μέτρου για τα ζώα υδατοκαλλιέργειας, που προβλέπει το άρθρο 95, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο]

(2016/C 156/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Binca Seafoods GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Walkerová, H. Kranenborg και G. von Rintelen)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1358/2014 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την καταγωγή των ζώων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, τις ζωοτεχνικές πρακτικές υδατοκαλλιέργειας, τις ζωοτροφές για τα ζώα βιολογικής υδατοκαλλιέργειας και τα προϊόντα και τις ουσίες των οποίων η χρήση επιτρέπεται στη βιολογική υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 365, σ. 97).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Binca Seafoods GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 155 της 11.5.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi και Negro Daniele κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-436/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου *Xylella fastidiosa* — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Αίτημα προσαρμογής των αιτημάτων της προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi (Otranto, Ιταλία) και Negro Daniele (Otranto) (εκπρόσωποι: V. Pellegrino και A. Micolani, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Bianchi και I. Galindo Martín)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (ΕΕ L 125, σ. 36), καθόσον, αφενός, ο κατάλογος του παραρτήματος I της αποφάσεως αυτής περιλαμβάνει το αμπέλι (*Vitis*) και, αφετέρου, το άρθρο 9 της ίδιας αποφάσεως απαγορεύει τη μετακίνησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε εντός είτε εκτός των οριοθετημένων περιοχών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τους Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi και Negro Daniele στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 5.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — Eden Green Vivai Piantе di Verdesca Giuseppe κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-437/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου *Xylella fastidiosa* — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Eden Green Vivai Piantе di Verdesca Giuseppe (Cortino, Ιταλία) και οι 38 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωπος: G. Manelli, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Bianchi και I. Galindo Martín)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (ΕΕ L 125, σ. 36), και, ειδικότερα, των άρθρων 6 και 9, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι της ίδιας αποφάσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe* και τους 38 λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της διατάξεως στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 5.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest κ. λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-438/15) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Φόρος εταιριών — Χορήγηση ενισχύσεων από το Βέλγιο στους βελγικούς λιμένες — Έγγραφο της Επιτροπής το οποίο ενημερώνει το κράτος μέλος για προκαταρκτικό έλεγχο των ενισχύσεων αυτών ως ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά και για πιθανή λήψη κατάλληλων μέτρων — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCLR (La Louvière, Βέλγιο), Port autonome de Namur (Namur, Βέλγιο), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Βέλγιο), και Région wallonne (Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Vanden Eynde, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως η οποία φέρεται να περιέχεται στο έγγραφο της Επιτροπής της 1ης Ιουνίου 2015, βάσει της οποίας η απαλλαγή των βελγικών λιμένων από τον φόρο εταιριών αποτελεί υφιστάμενη κρατική ενίσχυση, ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά [κρατική ενίσχυση SA.38393 (2014/CP)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi και Région wallonne φέρουν τα έξοδά τους, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Οι *Port autonome de Liège* και *Société régionale du port de Bruxelles* φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2016 — *Amrita* κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-439/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γεωργία — Προστασία κατά των επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών — Μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του βακτηρίου *Xylella fastidiosa* — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2016/C 156/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Soc. coop. *Amrita arl* (Scorrano, Ιταλία) και οι 28 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: L. Paccione και V. Stameria, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Bianchi και I. Galindo Martín)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (ΕΕ L 125, σ. 36), αφού κριθεί, εφόσον είναι αναγκαίο, ανεφάρμοστη η οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 169, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Soc. coop. *Amrita arl* και τους 28 λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της διατάξεως στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 5.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2016 — *SGP Rechtsanwälte* κατά ΓΕΕΑ — *StoryDOCKS (tolino)*

(Υπόθεση T-490/15) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 156/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *SGP Rechtsanwälte Hero, Langbein, Zwecker PartGmbH* (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Kökklü, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: StoryDOCKS GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 11ης Ιουνίου 2015 (υπόθεση R 2042/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Verlag Friedrich Oetinger GmbH, νυν StoryDOCKS GmbH, και της PF&P Rechtsanwälte, νυν SGP Rechtsanwälte Hero, Langbein, Zwecker PartGmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα της SGP Rechtsanwälte Hero, Langbein, Zwecker PartGmbH και της StoryDOCKS GmbH.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Eurofast κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-87/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Επιδοτήσεις — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Επιστολές με τις οποίες ζητείται η επιστροφή μέρους των χορηγηθεισών επιδοτήσεων — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξη συμφητισμού — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2016/C 156/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Eurofast SARL (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude, J. Estrada de Solà και L. Cappelletti)

Αντικείμενο

Αίτηση με την οποία ζητείται, κατ' ουσίαν, η αναστολή εκτελέσεως της απόφασης περί συμφητισμού η οποία περιέχεται στην από 17 Δεκεμβρίου 2015 επιστολή της Επιτροπής προς την αιτούσα και η οποία αποβλέπει στην ανάκτηση ποσού 69 923,68 ευρώ που οφείλεται δυνάμει συμβάσεως επιδοτήσεως.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2016 — Rabbit κατά EUIPO — DMG Media (rabbit)

(Υπόθεση T-4/16)

(2016/C 156/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rabbit, Inc. (Redwood City, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Engelman, Barrister, J. Stephenson, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DMG Media Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «rabbit» — Υπ' αριθ. 11 701 869 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση R 2133/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι έκρινε ότι, κατά τη σύγκριση των αντιστοίχων προϊόντων/υπηρεσιών της αιτήσεως για καταχώριση σήματος της ΕΕ και της καταχώρισης του σήματος της ΕΕ του ανακόπτοντος, η σύγκριση πρέπει να αφορά μόνον τα προϊόντα και τις υπηρεσίες όπως μνημονεύονται στους καταλόγους, και δεν πρέπει να γίνεται υπό το πρίσμα της πραγματικής χρήσης των σημάτων·
- Το τμήμα προσφυγών δεν παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη τα υφιστάμενα αποδεικτικά στοιχεία για την χρήση·
- Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε δεόντως υπόψη τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος «rabbit».

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2016 — E-Control κατά ACER

(Υπόθεση T-63/16)

(2016/C 156/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: F. Schuhmacher, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ACER της 16ης Δεκεμβρίου 2015, στην υπόθεση A-001-2015· και
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου.

Η παράβαση ουσιώδους τύπου αφορά τη διαδικασία για την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και, ειδικότερα, προσβολή του θεμελιώδους δικονομικού δικαιώματος της E-Control να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της γνωμοδότησης του ACER υπ' αριθ. 09/2015, της 23ης Σεπτεμβρίου 2015, όσον αφορά τη συμβατότητα των αποφάσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών με τις οποίες εγκρίθηκαν οι μέθοδοι καθορισμού των διαμεταφερόμενων διασυνοριακών ροών στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη με τον κανονισμό (ΕΚ) 714/2009⁽¹⁾, καθώς και με τις κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχείριση και τον καταμερισμό της διαθέσιμης δυναμικότητας μεταφοράς ηλεκτρισμού των διασυνδέσεων μεταξύ εθνικών συστημάτων του παραρτήματος 1 του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: γνωμοδότηση), όπως επίσης και προσβολή του δικαιώματος της E-Control να προβάλλει τη νομική της άποψη.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ACER κρίνοντας ότι η γνωμοδότηση δεν συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009⁽²⁾.

Το τμήμα προσφυγών του ACER υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας απαράδεκτη την προσφυγή της E-Control κατά της γνωμοδότησης της ACER διότι αυτή δεν συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009, στερώντας έτσι από την E-Control το δικαίωμα ασκήσεως ένδικων μέσων. Η γνωμοδότηση κατά της οποίας ασκήθηκε η προσφυγή συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009 διότι παράγει άμεσα έννομα αποτελέσματα έναντι της E-Control. Συνεπώς, υφίσταται δικαίωμα ασκήσεως ένδικων μέσων και το τμήμα προσφυγών έπρεπε να εξετάσει την προσφυγή της E-Control επί της ουσίας.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από έλλειψη πρόσφορης αιτιολογήσεως.

Το τμήμα προσφυγών του ACER δεν παρέδωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση πρόσφορη αιτιολογία, καθόσον η νομική εκτίμησή του περιορίζεται κατά βάση στη διαπίστωση ότι η γνωμοδότηση συνιστά ενδιάμεσο μέτρο και προπαρασκευαστικό στάδιο για πιθανές ενέργειες της Επιτροπής. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίχθηκε στα νομικά επιχειρήματα της E-Control και δεν παρέδωσε πρόσφορη αιτιολογία για τις (ενδεχομένως αντίθετες) απόψεις του τμήματος προσφυγών του ACER.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή των οικείων νομικών αρχών.

Το τμήμα προσφυγών του ACER περιόρισε τη νομική του εκτίμηση επί της προσφυγής της E-Control στη διαπίστωση ότι η γνωμοδότηση του ACER συνιστά προσωρινό και ενδιάμεσο μέτρο που χρησιμεύει αποκλειστικά και μόνο ως προπαρασκευαστικό στάδιο για πιθανές μελλοντικές ενέργειες της Επιτροπής. Κατά την άποψη του τμήματος προσφυγών του ACER, η γνωμοδότηση δεν μπορεί, ως εκ τούτου, εφόσον αποτελεί ενδιάμεσο μέτρο, να προσβληθεί με προσφυγή. Αυτή η νομική άποψη δεν ευσταθεί. Η γνωμοδότηση αποτελεί ανεξάρτητη, οριστική και αυτοτελή πράξη οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, κατά της πράξεως αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως, καθώς και προσφυγή βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009. Εάν το τμήμα προσφυγών εφαρμόζε ορθώς τις οικείες νομικές αρχές, θα έπρεπε να ακυρώσει τη γνωμοδότηση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 713/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2009, L 211, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Pirelli Tyre κατά EUIPO (δύο καμπύλες ρίγες στο πλαϊνό τμήμα ελαστικού)

(Υπόθεση T-81/16)

(2016/C 156/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pirelli Tyre SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Müller, F. Togo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Σήμα θέσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συνίσταται σε δύο καμπύλες ρίγες στο πλαϊνό τμήμα ελαστικού — Υπ' αριθ. 13 388 293 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1019/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση διάφορων τυπικών και διαδικαστικών αρχών κατά την εξέταση των απόλυτων λόγων απαραδέκτου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2016 — Murphy κατά EUIPO — Nike Innovate

(όργανα μετρήσεως, εργαλεία και συσκευές)

(Υπόθεση T-90/16)

(2016/C 156/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Murphy (Blackrock, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: N. Travers, SC, J. Gormley, Barrister, M. O'Connor, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nike Innovate CV (Beaverton, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο: Κοινοτικό σχέδιο «όργανα μετρήσεως, εργαλεία και συσκευές» — Υπ' αριθ. 2 159 640-0002 κοινοτικό σχέδιο

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 736/2014-3

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε δίκαιη και σε δέουσα ακρόαση του προσφεύγοντος·
- Το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε τον πραγματικό βαθμό της ελευθερίας και των περιορισμών στη δημιουργία και, κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν αιτιολόγησε ή δεν αιτιολόγησε δέοντως την προσβαλλόμενη απόφαση·
- Το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε κατάλληλη, ενδελεχή, εμπειρισταωμένη και ρεαλιστική αξιολόγηση της συνολικής εντύπωσης του συνόλου των σχεδίων και δεν εφάρμοσε την αξιολόγηση αυτή στα σχέδια αυτά κατά την εξέταση του ατομικού χαρακτήρα.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2016 — Aydin κατά EUIPO — Karoral France (ROYAL & CAPORAL)

(Υπόθεση T-95/16)

(2016/C 156/70)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Savas Aydin (Pantin, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Watrin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Karoral France (Μασσαλία, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ROYAL & CAPORAL» — Υπ' αριθ. 12 587 663 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 867/2015-2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει το EUIPO να προβεί στην καταχώριση του σήματος ROYAL & CAPORAL (υπ' αριθ. 12 587 663 αίτηση καταχώρισεως)·
- να καταδικάσει τους ηττηθέντες διαδικούς στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2016 — Solenis Technologies κατά EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.)**(Υπόθεση T-96/16)**

(2016/C 156/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Solenis Technologies LP (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Sanz Cerralbo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.» — Υπ' αριθ. 13 355 508 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 613/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθώς και με αυτή δεν έγινε δεκτή η υπ' αριθ. 13 355 508 αίτηση καταχώρισης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2016 — Aldi Einkauf κατά EUIPO — Weetabix (Alpenschmaus)**(Υπόθεση T-103/16)**

(2016/C 156/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και N. Bertram, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Weetabix Ltd (Kettering, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Alpenschmaus» — Υπ' αριθ. 10 198 992 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιανουαρίου 2016 στην υπόθεση R 2725/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2016 — SABCO κατά INEA

(Υπόθεση T-692/13) ⁽¹⁾

(2016/C 156/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 45 της 15.2.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2016 — Hmicho κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-275/15) ⁽¹⁾

(2016/C 156/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 294 της 7.9.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 2016 — Fondazione Casamica κατά Επιτροπής και EASME

(Υπόθεση T-569/15) ⁽¹⁾

(2016/C 156/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 398 της 30.11.2015.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 2016 — Pasqualetti
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-2/15) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος που προσελήφθη από την ΕΥΕΔ — Αποζημίωση
πρώτης εγκαταστάσεως — Ημερήσια αποζημίωση — Τόπος καταγωγής — Τόπος προελεύσεως —
Αλλαγή κατοικίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Πλήρης δικαιοδοσία)

(2016/C 156/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gergö Pasqualetti (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Végheley, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά J. Currall και T. S. Bohr, στη συνέχεια T. S. Bohr)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη καταβολής αποζημιώσεως πρώτης εγκαταστάσεως και ημερήσιας αποζημιώσεως στον προσφεύγοντα και αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει εντόκως τα εν λόγω επιδόματα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 4 Μαρτίου 2014 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει στον G. Pasqualetti την αποζημίωση εγκαταστάσεως και την ημερήσια αποζημίωση του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του άρθρου 10, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στον G. Pasqualetti, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του ΚΥΚ, τα ποσά που αναφέρονται στο σημείο 1 του διατακτικού, πλέον τόκων υπερημερίας, από την ημερομηνία κατά την οποία έγιναν απαιτητά έως την πλήρη εξόφλησή τους, με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις βασικές πράξεις αναχρηματοδότησεως που ίσχυσε κατά το σχετικό χρονικό διάστημα, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του G. Pasqualetti.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 23.3.2015, σ. 25.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2016 — Kerstens
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-23/15) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Υποχρεώσεις — Πράξεις αντίθετες προς το κύρος της
δημόσιας διοικήσεως — Διάδοση υβριστικών σχολίων σχετικά με άλλον υπάλληλο — Άρθρο 12 του
ΚΥΚ — Πειθαρχική διαδικασία — Έρευνα υπό τη μορφή επισκοπήσεως των πραγματικών
περιστατικών — Επίπληξη — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος IX του ΚΥΚ —
Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Διαδικαστική παρατυπία — Συνέπειες της παρατυπίας)

(2016/C 156/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, avocat)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. S. Bohr και C. Ehrbar)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται στον προσφεύγοντα η πειθαρχική ποινή της επιπλήξεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Petrus Kerstens φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015, σ. 42.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 17ης Μαρτίου 2016 — GZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-109/15) ⁽¹⁾

(2016/C 156/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 5.10.2015, σ. 36.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL